

ДРАМСКА БАШТИНА

Ку
на
Ср

Љубинка Бобић
ПОРОДИЦА БЛО

МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ

МУЗЕЈ ПОЗОРИШНЕ УМЕТНОСТИ СРБИЈЕ

Библиотека

ДРАМСКА БАШТИНА

Коло 10, књига 5

ISBN 86-80629-17-0

Издавач

Музеј позоришне уметности Србије
11000 Београд, Господар Јевремова 19

Главни и одговорни уредник
Ксенија Радуловић, директор

Уредник едиције
Олга Марковић

Коректор
Ксенија Вујовић

Ликовно решење
Ново Чоџурић

Припрема за штампу
Свейкозар Сијанкић

Штампа
Алфаграф, Петроварадин, Рељковићева 20

Тираж: 300 примерака

Штампање завршено: октобра 2003.

ЉУБИНКА БОБИЋ

ПОРОДИЦА
БЛО

Комедија у 3 чина

Београд 2003.

ЉУБИНКА БОБИЋ
ПОРОДИЦА БЛО
Комедија у 3 чина

ЛИЦА

ЈАБЛАН, рентијер, звани “БЛО”
НАТА, жена му, “Нини”
КОСАРА, ћерка им, “Крко”
МАЈКА ЈАБЛАНОВА

} Породица
“БЛО”

ХАЦИ-ЂОРЂЕВИЋ, кандидат за женидбу – ловац на
миражцике

ЛАЛА, рођак Натин

КУМА ЦАЈА, проводацика

СВЕТОЗАР ИЛИЋ, инжењер

ДИПЛОМАТА, просац Косарин

ЧИКА МИЛОВАН, сељак из Белог потока

АНКА, собарица

Догађа се у Београду

Први и Трећи чин: Код Јаблана у Београду

Други чин: У Белом потоку код Светозара

ПРЕДГОВОР

После *Наших манира* (1935) и три године после *Ойменов друштва* (1937) Љубинка Бобић је написала своју најуспелију комедију *Породица Бло* (1940) која је премијерно изведена у Народном позоришту (Мањеж) у Београду 24. априла 1940. Режија је била поверена Мати Милошевићу, а главне улоге су тумачили Јован Геџ, као Јаблан, alias Бло, Ана Паранос (Нини), Љубинка Бобић (Коко), Жанка Стокић (Јабланова мајка), Миливоје Живановић (Светозар), Мирко Милисављевић (Хаџи Ђорђевић) итд.

Тему и за ову комедију Бобићева је узела, како је сама увек говорила “из живота”, а против “лажности, против скоројевића”. Станислав Винавер је поводом премијере писао (*Време*, 24. април 1940) да је “проб-

лем са којим је гца Бобић изашла пред публику централни и основни проблем последњих сто године наше књижевности: борба између неминовног Запада и патријархалног, које се круни и опада.” Главни ликови су чланови богате престоничке породице која “болује од отмености”, па се “пофранцузила”, држи се “по париски”, место шљивовице пије коктеле и виски, место српског дувана пуши енглески, њихова кћер, монденка, иде у “Мажестик” и ачи се...

Позоришна критика ни овог пута није јој била наклоњена. Неминовна су опет била поређења са Стеријом и Нушићем, наравно, на штету Бобићеве, уз констатације да нема ни опаке и зле снаге Стеријине, ни доследније, али блаже оштрине Нушићеве, већ да је само површна и забавна. И поред оштрих опсервација и пецкавих жаока, критика је у *Породици Бло* видела само “добро позориште у јевтином смислу” (Душан Крунић, *Правда*, 26. април 1940).

И као што је публика са заносом примила комад и “вриштала од смеха”, тако су и исти ови критичари писали о глумцима који су играли са одушевљеним полетом и дали све од себе. Поред похвала Гецу за надахнуту, неусиљену и жовијалну комику, затим самој Бобићевој за њену “неусахлу мангупску љупкост”, комичним снововима Богатинчевићу и Милисављевићу, као и другим протагонистима, највећа пажња поклоњена је креацији Жанке Стокић, коју називају грандиозном и правим откровењем. “Да комедија По-

родица Бло ништа не ваља, да се нико живи не на смеје, нико не изненади, нико ничим не задовољи, ипак би свако морао да призна да је само ради те улоге вредело доћи у Манеж и видети овај комад.” Иако је донекле искакала из оквира комада, већ самом чињеницом да игра један други свет, Жанка је била “као какво погрбљено и сасушено предање, пуно стравичних чари.” (Крунић). “Часна и незбунљива старица Јужносрбијанка, која се не љути на понижења у синовљевој кући, ни што је затварају у шпајз, него је истрајна домаћица, кућаница, патриархалка, која свугде проналази родбину и својту и која неуморно мисли на срећу детета. Ту мајку и старамажку, ту древну жену безданог оптимизма, дала је магистрално, на махове чак и језиво, гђа Жанка Стокић баснословном глумачком креацијом. Ова епизодна улога има своју дубину коју је писац, гца Бобић некако предосетила а коју је гђа Стокић догледала. Дубина је бездана, јер та старица није само добра, или само старинска, она је у својој беспомоћности активна, она помаже, прелази преко ситница и ради што је главно, она је стваралачка и видовита.” (Винавер)

Породица Бло је била једна од најгледанијих представа предратног Београда. Управник Народног позоришта Милан Предић, кад год би позоришту недостајале паре, стављао је на репертоар по неколико узастопних извођења овог комада. И после рата *Породица Бло* је остала на репертоару београдских и срп-

ских позоришта, а извођена је и на иностраним сценама.

Комедија *Породица Бло* Љубинке Бобић, први пут се објављује у библиотеци “Драмска баштина”, на основу суфлерског примерка који се чува у Архиву Народног позоришта у Београду.

Олга Марковић

ПРВИ ЧИН

Велики хол. Врло богаїї намеиїїај. Много умеїїничких слика. У дну излаз на їѳерасу. Кад се диїгне завеса, на їозорници су Јаблан "Бло", Наїїа "Нини", Косара "Коко", Хаѳи-ЂорЂевић.

Време – їосле ручка. Сви се їонашају бесїрекорно.

ХАѳИ-ЂОРЂЕВИЋ

Ву н пуве па компрандр мадам комбиен сет фам е емпосибл.

НАТА

(40 їодина, уїадљиво намеиїїена)

Же ву компри. Еле ен пе комплике нес па?

ХАѳИ-ЂОРЂЕВИЋ

Мадам, ву саве... же кроа... ел а келке шоз де мистерје.

НАТА

Же кроа оси. Прене ле кафе сил ву пле месје.

ХАѳИ-ЂОРЂЕВИЋ

Мерси, мадам.

(Узима)

НАТА

(Јаблану)
 “Бло” ти вуле?
 (Пружа му каву)

ЈАБЛАН

(Модерно обучен. Под њајучом Најје)
 Мерси мадам.
 (Пољуби јој руку)
 Ву зет емабл.

КОСАРА

(26 година. Модеран њиј београђанке-монденке. Удаваче. Са њозом извешјачено, фино)
 Мама же тан при... пур моа квантро.

НАТА

Ме бјен сир “Коко”.
 (Даје јој)

ХАЦИ-БОРЂЕВИЋ

(Јаблану)
 Ет ву контан де вотр фиј? Да ли вас слуша?

ЈАБЛАН

(Седи као на осуђеничкој клуји)
 Ах, ком са ком си, еле тре бон...

ХАЦИ-БОРЂЕВИЋ

Еле шармант! Шик паризијен.

НАТА

Еле жантиј.

ЈАБЛАН

Жоли, елегант апсолиман.

КОСАРА

(Навија радио. Чује се француски шлаџер)
Мама, сећаш се? “Пероке”.

НАТА

“Амбасадер”. Па онај бар на Монмартру “Џунгла”... Ах!

ХАЦИ-БОРЂЕВИЋ

(Једнако уз Јаблана. Продужава разговор)
... Мени су нудили једну девојку. Имала је преко три милијона у готовом и једну палату...

ЈАБЛАН

(Избежава разговор)
Ах, музика... “Пероке”, кафана код “Папагаја”. “Коко” вјен иси...

ХАЦИ-БОРЂЕВИЋ

(Продужава своје)
Компри!... Ме ж... ја хоћу и лепу жену. Треба и да ми се девојка свиђа... Ја нисам материјалиста, али...

ЈАБЛАН

Апсолиман. “Коко”, вјен иси. Господин те хвали...

КОСАРА

(Са досадом)
Тут суит... лесе моа.
(Навија радио)

ЈАБЛАН

Ха-ха, еле шармант времан... Дивна музика...

ХАЦИ-БОРЂЕВИЋ

Ах, рависант, делисиез.

НАТА

(Кроз зубе Косари)

Иди тамо. Остави тај радио.

КОСАРА

(Зайивара радио)

Де коа парле ву?

ЈАБЛАН

(Брзо се склони)

Изволите мало на терасу. Вуле ву?

НАТА

(Гледа Јаблана њојреко)

“Бло”, ну рестон иси.

ЈАБЛАН

Биен. Рекох, чист ваздух. Ле бо тан...

ЂОРЂЕВИЋ

(Седа)

Ова фотеља просто успављује. Останимо овде, пријатније је.

ЈАБЛАН

Фотеља успављује, зато се мени дрема.

НАТА

(Прекорно)

“Бло”, же тан при.

ЈАБЛАН

Ништа, констатујем само...

СВИ

(Седе. Мала њауза.)

НАТА

Шта кажете на ову ситуацију? Кеске ву дит? Не можемо у Париз. Бојим се да ћемо бити одсечени од Европе. Ах!

БОРЂЕВИЋ

Пуркоа мадам. Ја не мислим тако.

НАТА

Нес па? Ж кроз оси. Пуркоа. Ми не можемо сад мењати свој живот. Ја мислим да није тако опасно. Нарочито у Паризу. Помислите, ми имамо тамо и свој стан. На булевару Шан-зе-Лизе. Једног дана преселићемо се сасвим.

БОРЂЕВИЋ

Имате право. Ништа се не треба бојати.

ЈАБЛАН

Же кроа оси. Париз не сме нико да напада. Ко има то срце?

БОРЂЕВИЋ

Мадам, слободно можете ићи.

НАТА

Баш смо малерозни. Мислили смо да “Коко” иде на свадбено путовање у Париз. И да дете проживи једно време међу културним светом.

ЈАБЛАН

Хоће ли бити свадбено путовање? А, “Коко”?

КОСАРА

Па, ваљда хоће... Када? То ћемо видети.

НАТА

(Смеши се мило)

Па сад... што се нас тиче, ми једва чекамо.

(Гледа Косару)

Она ће још мало да се размисли... Велика пробирачица. А? Коко.

ЂОРЂЕВИЋ

(Уображено)

Да се размисли? Бјен, молим.

КОСАРА

Ме бјен сир, месје...

ЈАБЛАН

Хоће, хоће! Ми једва чекамо.

(Уздише)

Мало да се размисли... хајде, нек је са срећом...

НАТА

Ми заиста немамо шта да вам приметимо... Из такве породице...

ЂОРЂЕВИЋ

Ја се надам, мадам... Ја сам данас озбиљан човек. Познајем живот. Живео сам у великом свету. Сит сам свега. Жена, пића, ноћног живота. Новаца сам имао, радио сам што сам хтео. Збиља, ја сам много живео. И сад хоћу да се повучем, да се оженим. Доста је било лудовања.

НАТА

Паметно и лепо од вас.

ЂОРЂЕВИЋ

Али сам упропастио нерве, мадам. Био сам једно време тако апатичан. Презасићеност... шта ли...

НАТА

Немојте. Зашто?

ЂОРЂЕВИЋ

Верујте. Ја мислим да је то премореност. Долазило ми је овако: помишљао овако, чему овај живот? Чему ова лажна велост?

НАТА

То је чудно. Тако млад човек...

БОРЂЕВИЋ

Нерви, мадам. То долази отуда.

ЈАБЛАН

Знам, нерви! Онако вам дође црно пред очи! Знам!

БОРЂЕВИЋ

(Гледа Косару)

Јесте. Ах, сада више не. Ово је мој еликсир. Она ми даје живот. Она ће ме вратити у живот. Хоћете ли?

НАТА

Ах, она је пуна живота. Је ли “Коко”?

КОСАРА

Ах, да...

(Диже очи од досаде)

БОРЂЕВИЋ

Мало је фалило да одем са једном експедицијом у Африку. Ах, Африка, то је мој сан. Вратити се мало дивљој природи. Џунгла! Зар то није интересно? Још ићи удвоје.

НАТА

Тре зентересен...

БОРЂЕВИЋ

Та идеја ме не напушта. Још ићи у двоје...

КОСАРА

(Кроз зубе Најии)

Овај је луд.

ЈАБЛАН

Не мораш да идеш чак у Африку да видиш џунглу. Има то и код нас...

НАТА

(Сева очима)

“Бло”, реч је о Африци.

ЈАБЛАН

Африка... интересно може да буде. Жем боку џунгла.
Пауза.

КОСАРА

(Даје знак Јаблану да је досадно)

НАТА

(Очима сева на Јаблана)

ЈАБЛАН

Ву пермете. Ја бих морао да идем. Имам неки посао.

КОСАРА

(Као из љушке)

И ја, морам, папа.

НАТА

(Прејирне, зајим мило)

“Бло”? “Коко”?... Није још време...

ЈАБЛАН

Ву компрене, же травај... Имам посла...

ЂОРЂЕВИЋ

(Усћаје)

Ја и не питам... Ја засео...

НАТА

Ах, не. Останите. Седите. Есеје ву, месје.

ЈАБЛАН

Останите ви, ја идем.

КОСАРА

Ја морам код фризера. Заказала сам.

БОРЂЕВИЋ

(Јаблану)

Ја ћу с вама...

ЈАБЛАН

Не, ја идем на другу страну...

(Косари)

“Коко”, иди с господином. Нек ти прави друштво...

НАТА

(Пресудно)

Ах! Отпратите моју “Коко”.

БОРЂЕВИЋ

Авек плезир... то се разуме. Кола су ми и иначе доле.

КОСАРА

Али ја имам још да се пресвучем. Најбоље... чекајте ме око пет код “Мажестика”.

ЈАБЛАН

Ето! То је најбоље.

БОРЂЕВИЋ

Идеја!

(Показује да игра. Наћи)

Мадам, мерси. Ил ете екселант.

(Љуби јој руку)

НАТА

Ах, риен, риен.

БОРЂЕВИЋ

Же ву ремерси анкор ин фоа, мадам.

(Јаблану)

О ревоар, месје “Бло”. Ми ћемо још говорити, онако дефинитивно, нес па?

ЈАБЛАН

Апсолиман ну парлон. О ревоар. Изволте ви само.

БОРЂЕВИЋ

(Косари, љуби руку)

О ревоар ма петит. А биенто, нес па?

КОСАРА

(Извешћачено, са позом, љубко)

А биенто. О ревоар.

БОРЂЕВИЋ

Будите добри, жис ка сенк ер. Мислите на мене.

КОСАРА

(Као горе)

Мислићу. О ревоар.

НАТА

Же кроа ки ву зет контан?

БОРЂЕВИЋ

Ме биен сир, мадам. Мерси пур ту. О ревоар.

(Оде)

НАТА

(На врајшима)

О ревоар месје Ђорђевић. Оревуар.

КОСАРА

(Природно)

Ух! Умори ме овај кретен.

ЈАБЛАН

(Природно)

А. Ух! Мука је ово велика. Хвала Богу да оде...

НАТА

(Очајно, њриродним њоном)

Јаој... фамилијо... убио вас Бог да Бог да! Обрукасте ме!

ЈАБЛАН

Шта ти је?

КОСАРА

Шта смо радили? Мама, шта ти је?

НАТА

(Луђи Косару)

Не лај! Знаш ти добро. Понашање вам је било очајно.

КОСАРА

(Плачно)

Што се бијеш?

ЈАБЛАН

Баш сам пазио... То је она...

(Показује на Косару)

КОСАРА

Јест, ја.

НАТА

Отерасте човека.

(Јаблану)

Ти, ти. Немаш стрпљења? Чекају те они твоји мангули.

ЈАБЛАН

Није истина! Имам посла... Не могу ја...

КОСАРА

(Јаблану)

То си ти! Нисам ја.

НАТА

(Косари)

А ти, зијаш негде на другу страну. Не гледаш човека који је због тебе дошао. Шта ће тај човек о нама мислити?

ЈАБЛАН

Имаш право Нато. Цело време се мени удварао као да се ја удајем.

НАТА

Знаш ти зашто је он око тебе? Ти се правиш луд.

ЈАБЛАН

Знам, знам.

КОСАРА

Море, ово је нека будала...

ЈАБЛАН

И мени се чини да је мало ударен у главу.

НАТА

Кума Цајо, где си да чујеш? И овоме нађоше ману.

КОСАРА

Хоће да ме води у дунглу. Мене у дунглу? Будала!

НАТА

Па шта је то чудно? Богаташки син. Досадио му бес, па сад хоће природу... То је баш лепо. Хоће да се врати у миран живот. Човек признаје: сит је блудног живота и сад хоће да се ожени да се смири. И воли природу.

ЈАБЛАН

Хоће да се смири... Хоће да се поправи...

КОСАРА

Ја да га поправљам? Овога би ја кад би био мој муж заклала на спавању. Што ће ми мртавац.

НАТА

(Јаблану)

Чујеш ли?

ЈАБЛАН

Чујем!

(Косари)

Кеске тио бре Коко? Кој ти је ђаво? Зар оваквог дивног младића за закољеш?

НАТА

Докле ћеш да им налазиш мане? Знаш ли који је ово по реду просилац?

КОСАРА

Није мој тип!

НАТА

Њен тип! Тај њен "тип" ће ме убити.

ЈАБЛАН

Баш је овај тип!

НАТА

(Јаблану)

Ти да ћутиш!

(Косари)

Ја не знам шта ти хоћеш и шта тражиш? Какав треба да је тај човек па да ти се допадне?

КОСАРА

Тражим: да осетим... онако... контакт... на први поглед.

НАТА

Љубав? Је ли? Ти не мораш на то да гледаш. Наш друштвени положај тражи да се штошта жртвује због положаја. Мени се овај човек свиђа. Он има све услове да уђе у нашу кућу.

КОСАРА

Ако ти се толико свиђа, удај се ти за њега.

НАТА

(Јаблану)
Чујеш ли?

ЈАБЛАН

Страшно. Како то ти говориш са мајком?

НАТА

Ти мислиш да их има много од ових из бољих кућа који нама одговарају. Могу се на прсте избројати.

ЈАБЛАН

Хоће да се разузму, па ћеш да останеш неудата.

НАТА

Толико је фини младић. Европски образован.

ЈАБЛАН

Истина је! Он је европски Србин!

НАТА

Има шлифа. Једна култура. Да будеш дама поред њега. Поштована.

(Гледа Јаблана њојреко)

У великом свету се жена поштује. Није ниже створење као код нашег Србина.

ЈАБЛАН

Што гледаш у мене кад то говориш? И ја сам европски Србин. Шлифован.

НАТА

Не говорим за сад, него за оно пре. Сећаш се? Пре десет година.

ЈАБЛАН

Не сећам се! Не пита се шта је било него шта је сад. И ја сам сад шлифован, културан. Шта хоћеш?

НАТА

То што си сад, то је моја заслуга. Али немој мислити да из тебе не избија оно твоје старо.

ЈАБЛАН

Ја не примећујем!

КОСАРА

Примећује се још како. Брукаш нас. То је зато што се дружиш још са старим друштвом по простим кафанама.

ЈАБЛАН

Лаж! Ја само идем код “Мажестика”. Зар после “Амбасаде-ра”, “Пероке”, “Ордевр” па код... “Промаје”. Можеш ли ти то да замислиш?

КОСАРА

Лаже! Фарба нас.

ЈАБЛАН

Немој сине да правиш свађу...

НАТА

Европејац. Ти Европејац... Срам те било. Само да те ја видим са оним простацима што лију шприцере и певају севдалинке по кафанчинама. Српска посла.

ЈАБЛАН

“Нини” лесе моа тронкил. Ти знаш да ја одавно нисам Србин. Европа је на мене толико утицала да ја сам себе не познајем више.

НАТА

Мислиш?

ЈАБЛАН

Немам шта да “мислим”. Сви ми то кажу.

НАТА

Ја лупам главу. Од бриге не могу ноћу да спавам, а он као да тера шалу. Стрепим коме ћу своје дете да дам. У питању је наш углед у друштву.

ЈАБЛАН

Знам! Брига је то. Признајем! И мука!

КОСАРА

Од ових што су ме просили ни један није...

ЈАБЛАН

Твој тип.

НАТА

Опет?

КОСАРА

Некако, нит смрде, нит миришу.

НАТА

То је невероватно. Теби нешто фали!

ЈАБЛАН

Може бити. Кажи нам каквог хоћеш, немој да нас цабе мучиш.

КОСАРА

Не знам... онако... не знам. Ево, Мој тип је на пример: Жан Габен. Ух, то је човек. Кад игра у филму онако...

(Показује)

Гледа у девојку љубоморно, а она га нешто изазива. Кад он стаде, загледа се у њу, па кад јој звизну једну шамарчину.

НАТА

(Скоро њаде у несвећ)

Звизну!

ЈАБЛАН

Бре, то је неки Србин.

НАТА

Звизну! То је несрећа.

КОСАРА

Па шта ти је мама? Звизнуо је, није могао другачије да се... изрази. Зато што је воли.

НАТА

Убио те Бог, да Бог да. Таквих што “звизну” жену има код нас на бирање. И твој отац је некад био Жан Габен.

ЈАБЛАН

Ја? Што ти једнако на мене режиш?

НАТА

Ја режим?

ЈАБЛАН

Пардом мадам, ескузе. Вређаш ме. Кад сам ја према теби био груб?

НАТА

Био си. Био си. Више пута, сећаш се пре десет година?

ЈАБЛАН

Ах. Онда. Срећно време беше.

(Појравља се)

Није културно, признајем.

НАТА

Накриви ону шеширчину па још с врата: “Жено, јел’ готов ручак. Дај ми папуче.” А ја сирота, мања од макова зрна. А он: “Који ти је онај, који ти је овај.” Шљис.

ЈАБЛАН

Нисам могао друкчије да се изразим. Кајем се!

НАТА

Па зато неће моја ћерка то да доживи. Има да узме мужа Европејца.

ЈАБЛАН

Имаш право Нато! Тако је!

НАТА

Чули ти шта рече? Жан Габен?

ЈАБЛАН

Где да га нађемо?

НАТА

Како, шта мислиш онако за Жолику?

ЈАБЛАН

Ко беше тај? Ах, знам: Жика.

НАТА

Добра партија.

КОСАРА

Жолика. Таман... Нећу!

ЈАБЛАН

Ређај их, молим те.

НАТА

А Цо?

ЈАБЛАН

Ко је тај? Ах, Ђура.

КОСАРА

Нећу! Престани мама. Немој да ми натураш нешто што ја не волим. Ти увек тако.

НАТА

Окренућу ја други лист. Што ја тебе питам?

ЈАБЛАН

Немој Нато. Нек узме оног кога воли. И ти си мене волела... преко плота смо водили љубав.

НАТА

То није истина.

КОСАРА

(Смеје се)

Шта није истина? Причала је мени твоја провадацика.

НАТА

То је једна лажљивица.

КУМА ЦАЈА

(Средњих година, модерно обучена)

Бонжур фами “Бло”. Како сте? Месје “Бло”, “Коко”, горим од нестрпљења да чујем новости од вас.

НАТА

Ништа! Не свиђа јој се ни овај.

КУМА ЦАЈА

Шта? “Коко” па ти си велики пробирач. Диван младић. Пожури! Немам их још много на мом списку. Године... време пролази.

КОСАРА

Могли би да га пошаљете у музеј да изиграва воштану фигуру.

НАТА

Ето, чула си. Па шта сад можеш?

ЈАБЛАН

(Цаји)

Како си ти кума Цајо?

ЦАЈА

Мерси, куме. Одлично! Како ви?

ЈАБЛАН

Ето, баш бринемо. Не можемо да изаберемо зета. Ниједан није наш тип. Све смо их шкартирали.

НАТА

(Сћиро̀го Јаблану)

Седи и ћути!

ЦАЈА

Не брините. Доћи ће то само. Није јој, значи суђено. Од судбине се не може побећи. Ја верујем у судбину. Ништа, идемо даље...

ЈАБЛАН

Па кад ће та судбина? Ја не могу више да чекам!

ЦАЈА

Не секирајте се. Имам ја новог кандидата за њу.

НАТА

Кога? Де, молим те реци...

ЈАБЛАН

“Нини”, можда ће тај бити њена судбина.

КОСАРА

Ако је као овај, слободно нек не долази.

ЦАЈА

Али нешто изванредно. Првокласно. Одлична партија. Ништа нећу да кажем. Има да видите. Сад се вратио из иностранства.

НАТА

Из које је фамилије?

ЦАЈА

Можете замислити. У фамилији имају мешавину са Французима. Даље, да не говорим.

НАТА

Сјајно!

ЦАЈА

Браћа му се појенила за време рата у Француској, па се изродила деца, све сами францушчићи

ЈАБЛАН

Измешали се! Ето “Нини”, немој да очајаваш. Европејци на све стране.

НАТА

Колосално! Наш човек?

ЦАЈА

Наш човек, али то никад не бих рекла! Странац! То је једна култура, понашање...

НАТА

Кума Цајо, ти си мила жена. Ти се толико заузимаш. Где га нађе?

ЈАБЛАН

“Коко”, шта велиш?

КОСАРА

Да видим прво робу.

ЦАЈА

“Коко” буди паметна. Не испуштај ово из руке.

ЈАБЛАН

Могу ли ја сад да идем док ви решавате?

НАТА

Зар те не интересује судбина твоје ћерке?

ЦАЈА

Останите да чујете како сам ту ствар извела. То је за дивљење. Ја самој себи честитам.

ЈАБЛАН

Честитам и ја, али морам мало да дремнем. Не могу више. Ја сам ту, па ме зовните кад решите. Само мало да се одморим па ћемо поново.

НАТА

На готово, је ли?

КОСАРА

(Јаблану)

Иди, ја ти дозвољавам. Али само пола сата. После те будим. Имамо ја и ти да разговарамо односно банке.

ЈАБЛАН

Само пола сата. Довиђења! Док ви решите ја сам ту.
(Оде брзо)

НАТА

Ето, отац! Сасвим нешто друго него мајка. Оде да се одмори, да спава, док ја овде лупам главу.

ЦАЈА

Знам, имам ја то код куће. Људи су егоисти. Нарочито према жени. Ту су просто тирани. Само да му угодиш а ти како ти бог да. Никакве нежности. Директно те понижава.

НАТА

То је наш човек. Њему нема лека.

ЦАЈА

Имаш право. Још пре брака, Боже помози. Али чим се венча, само што прекорачи праг куће, већ се избеобрази. Одмах је сила. “Ти си жена, ти ниси нико и ништа”. Али ја се недам. Недам се!

КОСАРА

Ви сте за старо гвожђе...

НАТА

“Коко”, шта ти то говориш?

ЦАЈА

Како је младост свирепа!

КОСАРА

Старински су вам мужеви! Ја да сам на ваше место ја бих их сваки дан тукла.

НАТА

“Коко”, жета при...

ЦАЈА

Еле шармант.

КОСАРА

Шта је било? Какав је тај? Шта каже?

ЦАЈА

Дакле, слушајте. Одем ја код Јулке, после ручка на кафу. Кад шта видим: неки мени непознати младић. Шта је ово? Видим Јула се наместила. Ах, ватање за брак. Ту смо.

НАТА

Који је тај? Из које фамилије...

ЦАЈА

Не живи у Београду. Браћа му се поженила по Француској, па се деца изродила, све сами Францусчићи.

НАТА

Е та Јулка, где их само проналази?

ЦАЈА

Ништа јој не вреди. Ја сам њега лепо преотела за "Коко".

НАТА

(Смеје се)

Како? Ма немој? Како?

ЦАЈА

Тако лепо. Шта сам говорила и како сам то учинила, то је моја ствар. Он је ухваћен! Он је наш!

НАТА

Кумо, ти си колосална.

ЦАЈА

Јулку да си видела... Да ме прогута. Осетила је да је реч о вама.

НАТА

Она да се равна са мном.

КОСАРА

Е заинат Лули ћу да га преотмем. Од мене све моје другарице стрепе. Где год се појавим заводим.

ЦАЈА

Лука име нечег простог. Али није она за њега. Али, њега да видиш... Леп, елегантан... Џентлмен.

НАТА

Има ли ауто?

ЦАЈА

Богаташки син! Има! Видела сам пред кућом стоји један спортски ауто. Сјаји се на сунцу.

(Косари)

Видео те код “Мажестика”.

КОСАРА

Верујем! Ко мене види једанпут...

ЦАЈА

Није се одвајао од мене. Интересује се много за “Коко”. А Јулка ће намерно: “А што Блоови издају вилу? Сигурно им рђаво иде”.

НАТА

И-ју! Безобразница! Издајемо зато што ћемо купити још једну.

ЦАЈА

Али ја сам је одмах затим ујела за срце: Блоови купују један замак у Дубровнику. Слагала сам заинат.

НАТА

Можда ћемо и да купимо... Ако си јој рекла.

ЦАЈА

Рекла са да је “Коко” велика миражџика.

НАТА

Ниси претерала...

ЦАЈА

(Смеје се)

Одмах је прихватио ствар. Интересује се кобајаги за вилу коју издајете.

НАТА

Очигледно. Хоће да се упозна са нама.

ЦАЈА

Ту смо! Рекох: “Можете да разговарате са њима”... Рекох ја онако... наивно...

НАТА

Одлично. Нек дође само. Остало је наша брига...

ЦАЈА

Записао је адресу. Кад сте код куће? Може ли одмах да дође?

НАТА

Како да не. Одмах.

ЦАЈА

Каква вила. Очигледно хоће да види девојку. Правите се као да не знате ништа.

НАТА

Наравно!

КОСАРА

(Код огледала)

Кажем ја да ми је ова обрва дужа.

НАТА

Коко, па ти не слушаш?

КОСАРА
Слушам! Шта каже за мене?

ЦАЈА
Долази.

КОСАРА
Када?

НАТА
Сад одмах. За вилу.

КОСАРА
Зашто? За вилу?

НАТА
То му је изговор. То је да се упозна.

КОСАРА
Пази молим те, што је шерет.

ЦАЈА
Идем одмах да му јавим телефоном. Он ме чека и спреман је да крене. Радујем се као за своје дете.

НАТА
Кума Цајо, хвала! Ми ћемо га сачекати.

ЦАЈА
Нема на чему. Ја ионако ништа не радим. Да ми није покера и овако... ових ствари. Полудела бих од досаде. Ово су узбуђења.

НАТА
Ја ти се дивим. Како све то нањушиш?

ЦАЈА
Ја све знам. Знам шта је ко ручао данас у Београду. А верујте нигде не излазим. Него преко телефона. Код мене на примању. Претресемо цео Београд. Почнемо од Калемегдана па наовамо. Вечерас имамо партију покера. Ако хоћеш дођи.

НАТА
 Јавићу ти.

ЦАЈА
 “Коко” пољуби ме за све ово.

КОСАРА
 Не волим да се љубим са женама!

ЦАЈА
 Дрско је, али слатко. Шта ћеш обући?

КОСАРА
 Обућићу се да изгледам што фаталније. Ништа не брините.

НАТА
 Не брини кума Цајо.

ЦАЈА
 Не заборавите, он долази због виле. Оревуар.
(Пољубе се)

НАТА
 Оревуар...

ЦАЈА
 “Коко”, гледај да ме обрадујеш.
(Оде)

НАТА
 Брзо се облачи. И ја морам... Шта си стала? Брзо. Време пролази.

КОСАРА
 Нешто ме штреца овде. Нешто ће ми се десити, осећам.

НАТА
 Дobar знак. Дај боже. Једва чекам да се удаш, да скинем ту бригу с врата.

КОСАРА
 И ја! Да скинем ову куму Цају с врата.

НАТА

Ти си неблагодарна.

КОСАРА

Шта имам да јој благодарим. Она то не ради цабе.

НАТА

Е, од тебе човек не може ништа да сакрије. Жени треба пара за покер. Хоћу да јој помогнем. Немој да се излајеш негде.

КОСАРА

Нећу! Али признај да је одвратна баба.

НАТА

Нек те само чује. Она нас толико хвали.

КОСАРА

Мора. Кума нам је.

НАТА

Не мора. Има она рођену сестру коју оговара где стигне.
(*Сейи се*)

Нисам је питала шта је по професији.

КОСАРА

Сигурно је нешто велико... Чим га растржу по кућама.

НАТА

Да ли ћеш му се допасти?

КОСАРА

Ја? Само да станем овако...

(Показује, извија се намеишено)

Па кад преврнем очи...

(Преврне)

Па кад fino проговорим: ву конпрене месје...

НАТА

Гледам те. Дивна си! Што не останеш увек у тој пози. Просто човек не може да те позна. Друго створење. Ју, ју.

КОСАРА

Море, како да останем. Знаш како се уморим.

(Седи)

То само кад сам у друштву.

НАТА

И код куће мораш да си таква.

КОСАРА

Баш ме брига за код куће. Ко ме види.

НАТА

То је што не ваља. Зато се си ти понеки пут заборавиш у друштву.

КОСАРА

Немој да ме гњавиш. Знам ја боље од тебе. Нешто ми се удаје. Једва чекам да будем слободна.

НАТА

Гњавим те. Ја те васпитавам, а ти то називаш гњавити? Где је сад онај матори. Сад је пошао да спава.

КОСАРА

Буди га. Нек спреми паре.

НАТА

Облачи се. Брзо. Идам да га пробудим.

(Оде)

СОБАРИЦА

(Уноси букет)

Цвеће!

КОСАРА

Од кога?

СОБАРИЦА

Од господина Ђуре.

КОСАРА

Од Ђуре? Носите тај букет. А откуд ви знате? Како ви смете...

СОБАРИЦА

Знам, увек исто шаље: црвене руже и једна бела у средини. А та бела, то сте, кобајаги ви.

КОСАРА

(Као мајка)

Где сте научили да будете интимни са газдарицом? Дајте овамо тај букет.

(Узме га и баци)

Као смете да дајете ваше мишљење. Простакушо! Марш у кујну!

СОБАРИЦА

Па ваљда нисам мутава. Кад ме питате морам да говорим.

(Оде)

КОСАРА

Је л се она само зове Анка, дижи руке од ње.

СОБАРИЦА

(Враћа се)

Госпођице, једна госпођа пита за вилу. Интересује се за цену.

Колика је кирија.

КОСАРА

Баш ме брига, нек дође сутра. Докле ће тај оглас у новинама да излази?

СОБАРИЦА

Ја не знам.

КОСАРА

Знате ви сто ђавола. Нека дође сутра. Носите те шољице.
(Оде)

СОБАРИЦА

Бесна Јерина...

(Звони телефон)

Хало!... а ви сте господине Ђуро. Јесте, добили смо... Море немојте цабе да се трошите, кад вам ја кажем...

КОСАРА

(На вратиима)

С ким то говорите?

СОБАРИЦА

(Брзо сјусџи слушалицу)

Неко пита за вас... не знам ко је. Затвори ми телефон.

КОСАРА

Мушки глас?

СОБАРИЦА

Мушки.

КОСАРА

(Уображено)

Не може човек да живи од тих удварача. Толико ме јуре.

СОБАРИЦА

Шта раде пусте паре!

КОСАРА

Шта?

СОБАРИЦА

Ништа, само кажем. Што мене нико не јури?

КОСАРА

Какво је то упоређење?

СОБАРИЦА

А што? Нисам ни ја баш тако за бацање. Али немам срећу. Данас мушкарци траже паре. Додуше, један ме је јурио и обећавао брак и аконто тога заклао ме за две хиљадарке. Нисам му више очи видела.

КОСАРА

Дали сте паре мушкарцу?

СОБАРИЦА

Па, дала сам. Колико ко може...

КОСАРА

То је био неки хохштаплер.

СОБАРИЦА

Сигурно. А знате како је био фини господин. Носио је полуцилиндер и камашне. Овако... као ови ваши.

КОСАРА

Шта ви ту причате?

СОБАРИЦА

Нису ништа бољи, верујте госпођице. Познајем ја неке од ових што долазе код вас. Ја често мењам места, па сам их виђала по свим отменим кућама. Где год је нека вечера, жур, тамо су и они. Знам оног што зовете... Хаџија. Јаој што је тај један дрипац...

КОСАРА

Ију, безобразнице!

СОБАРИЦА

Часна реч! Нема тога коме он није дужан. Узима бензин на вересију код мога комшије. Жалио ми се сиромас, не може да га ухвати да му наплати. Шта ће му ауто, убио га Бог, кад нема бензин да купи. Задужује се на рачун мираза свуда.

КОСАРА

(Верује, али неће да призна)

Ајде ви, оговарате цео Београд. Тако ћете сигурно и нас.

СОБАРИЦА

Хоћу! Ја сам за правду.

КОСАРА

(Виче)

Отпуштени сте! Та-та.

СОБАРИЦА

Баш ме брига. Док су ми леђа... Не бојим се.

(Оде)

ЈАБЛАН

(Појавио се усљахирен)

Шта је? Ево сад, сад...

КОСАРА

Ова девојка је опсана. Шофера и њу да отпустиш.

ЈАБЛАН

Отпуштени су.

(Оде)

НАТА

(Улази)

Ти још ниси готова?

КОСАРА

Да видиш шта ова девојка прича за Ђорђевића.

НАТА

Са послугом расправљаш о Хаџи-Ђорђевићу.

КОСАРА

Море, говори она истину. Само не смем да признам.

НАТА

Ти си полудела. Та девојчура одмах да се отера. Облачи се.
Шта стојиш?

КОСАРА

Сад ћу. Шта се дереш?
(Побегне)

НАТА

(Хоће да је удари)
Ја се дерем?

БАБА

(Мајка Јабланова. Носи зембил. Повезана сѝарински, ѝиха,
скромна)
Нато... Ту ли си?

НАТА

(Уйлашено)
Откуд ви?... Имамо госте.

БАБА

(Осѝавља зембил)
Ако, ако... Свратих да видим шта радите. Донела сам вам
мало јабука, јаја... Где је мој син? Нема га да дође код мене?

НАТА

Носите то у кујну... Боже.

БАБА

Хоћу, хоћу... Нато, квочка ми се излегла, сви живи... Нато,
што си љута?

НАТА

(Очајно)
Имамо госте...

БАБА

Ако, нећу да их поједем.

НАТА

Како то идете улицом, као бедница. Брукате нас само.

БАБА

Шта ми фали?

НАТА

Увек са зембилом.

БАБА

Што? Нисам га украла. Донела сам вам мало јабуке. Где је Косара?

НАТА

Син вам је милионер а ви идете улицом као сиротица.

БАБА

Не знам ја. Ја волим овако... Док је мој син био сиромах, било је више среће и поштовања.

НАТА

Фали вам. Шта хоћете? Купио вам је кућицу.

БАБА

Мени то не треба. Шта ће ми кад сам сама у њој. Одвојили сте ме да вам не сметам. Сад више нисам потребна. Сад вас брукам.

НАТА

Носите тај зембил одавде...

БАБА

Шта ме нападаш? Нисам дошла да се свађам. Дошла сам да вас видим.

ЈАБЛАН

(Улази)

Мајка. Откуд ти?

БАБА

Дођи одмах
(Гледа *Наиу* појуреко и *џунђа*)

ЈАБЛАН

Сад ћу ја...

НАТА

Само треба она да се појави пред њим па смо готови. Немам ја среће...

ЈАБЛАН

Баш не знам на кога ми је моја мајка... толико сам утицао на њу, па ништа не вреди.
(*Хоће да оде*)

НАТА

Стој! Остани Овде.

СОБАРИЦА

(*Улази*)
Молим госпођо.

НАТА

Пазите на стару госпођу да се не појављује овамо... Није обучена. Имамо госте. Кад дође један млад господин... За вилу да пита... Уведите га.

СОБАРИЦА

Молим, госпођо...

ЈАБЛАН

Могу ли сад да идем?

НАТА

Куд да идеш? Долази човек. Разумеш ли.

ЈАБЛАН

Ако долази.

НАТА

Није “Ако”. Ту имаш да сачекаш. Озбиљна ствар.

ЈАБЛАН

Немојте мене...

НАТА

Као да није и његова ћерка. Ништа њега не интересује.

ЈАБЛАН

Интересује ме... Какав је опет тај? Који језик говори? Пусти ме Нато, молим те. Сврши ти то.

НАТА

Говори француски с њим. Пази на понашање.

ЈАБЛАН

Немој, молим те, француски. Уморим се.

НАТА

Кад би знао како си импонзантан кад говориш француски, никад не би проговорио српски.

ЈАБЛАН

Је ли?

НАТА

Пази, он долази кобојаги да говори за вилу. Упозоравам те да се не буниш. То је само изговор. У ствари хоће да види девојку, да се упозна са фамилијом. Кума Цаја је то све удесила.

ЈАБЛАН

Кума Цаја? Хвала јој. Опет је удесила ствар.

НАТА

Пази на понашање, молим те. Буди прибран.

ЈАБЛАН

Знам! Понашање нумера два!

НАТА

Као на примању.

ЈАБЛАН

Добро! Где су коктели и све остало?

НАТА

(Звони)

Све ће бити одмах. Јеси ли разумео? Ја водим ту ствар. Пусти само мене. Ти се прави као да ништа не знаш. Ми ћемо одмах бити готове.

ЈАБЛАН

То је добро! Ти говори, ја ћу да ћутим...

НАТА

Зашто да ћутиш?

ЈАБЛАН

Говорићу! Само кажем: ја нећу да се мешам у то ватање.

НАТА

Какво ватање? Човече освести се. Та се партија не сме испустити. Човек је одушевљен нашом кућом. Ако се деси да говори о мирузу ти одмах одговори.

(Сејти се)

Нешто избегаваш да говориш о суми.

ЈАБЛАН

Ја избегавам?

НАТА

Ватамо? Ми ватамо. Ти ниси нормалан.

ЈАБЛАН

Није. Они нас ватају за паре.

- НАТА
- За паре?
- ЈАБЛАН
- Није због лепоте.
- НАТА
- Простачино. Из какве си породице, није ни чудо.
- ЈАБЛАН
- А из какве си ти?
- НАТА
- Зна се! Ја сам те подигла! Мој мираз. Толико наследство од мога оца. Све је ово моје, моје. Да ти нисам ја, са твојом трговином одавно би отишао под стечај.
- ЈАБЛАН
- Тако је! Како ти кажеш. А где је тај? Што не долази да свршимо посао?
- Звоно сѝоља.*
- НАТА
- (Брзо)*
То ће бити он. Сад ћемо ми одмах. Говори шта било док се ја не освежим.
- (Оде)*
Пази на понашање.
- ЈАБЛАН
- Добро, добро. Пожурите. Ја не могу дуго...
- СОБАРИЦА
- (Улази)*
Господин... она господин за вилу.
- ЈАБЛАН
- (Намешља се)*
Аха. Дај га овамо... Донеси и коктеле.

СОБАРИЦА

Молим.
(Оде. Сјоља)
 Изволите.

СВЕТОЗАР

(30-35 година. Енерџичан, беспрекорно обучен)
 Добар дан, желим...

ЈАБЛАН

(Труди се да се шћо боље йонаша)
 Божур мсје, силву пле. Мило нам је... изволите... прене плас.

СВЕТОЗАР

Ви сте кућевласник?

ЈАБЛАН

Вуј! Ми смо... Сад ће моја жена... тут-свит. Ја се у то не мешам, само изволите.

СВЕТОЗАР

А ваша госпођа издаје?

ЈАБЛАН

Она то води... изводи... седите... есеје ву месје.

СВЕТОЗАР

Ах, тако...
(Седне)
 Хвала лепо.

ЈАБЛАН

Сад ће оне. Облаче се.... женска посла. Шерше л афам...

СВЕТОЗАР

(Гледа йо кући)
 Облаче се?

ЈАБЛАН
Е па мора...
(*Не зна шћа ће*)
Кел бо тон? Неспа?...
СВЕТОЗАР
Молим?
ЈАБЛАН
Лепо време данас.
СВЕТОЗАР
Врло лепо.
ЈАБЛАН
Апсолиман.
СОБАРИЦА
(*Уноси њиће*)
Изволте.
ЈАБЛАН
Ах, коктели. Остави тамо.
СОБАРИЦА
(*Осћавља и одлази*)
Молим!...
ЈАБЛАН
Вуле ву коктел. Џин у виски?
СВЕТОЗАР
О, врло љубазно, али нерадо пијем, та страна пића.
ЈАБЛАН
Како то? Виски не пијете?
СВЕТОЗАР
Не!
ЈАБЛАН
А шта пијете?

СВЕТОЗАР

Ладан шприцер. По неку љуту... пред ручак.

ЈАБЛАН

(Изненађен)

Побратиме... и ја са за то...

(Појрави се)

али џин, виски и коктели сатирем... Страна пића обожавам,
али волим, не могу да кажем... волим ову нашу прелеченицу...

Вуле ву цигарете.

(Нуди му)

Енглеске “лаке страјт”?

СВЕТОЗАР

Хвала ја пушим зету.

ЈАБЛАН

Ја пушим енглеске... овако кад дођу гости. Иначе и ја пушим
зету. Дајте и мени једну зету.

СВЕТОЗАР

(Смешка се)

Изволите.

ЈАБЛАН

Ништа без нашег дувана. Моја жена и ћерка пуше само ове
енглеске... Навикле су на њих.

СВЕТОЗАР

Тешко је то кад човек навикне.

ЈАБЛАН

Тешко богоми. Па шта ћемо да пијемо?... Ракије нема у овој
кући... Моја жена ми не да ни да помиришем. Каже: “Просто
је пиће”. Просто брате, али фино!

СВЕТОЗАР

А ви онако кришом? Гутните по коју?

ЈАБЛАН

(Смеје се)

По неки пут... Часна рече не пијем, шта ће ми кад имам коктели и фина страна пића.

СВЕТОЗАР

Па да. Навикли сте на коктели и страна пића.

ЈАБЛАН

Одавно сам навикао... Откад овако идем по иностранство пијем сва ова фина пића. Лепо је! Ви сте први... од ови кандидати, што не волите коктели. Ако! Алал вам вера! Моја жена много полаже на ове стране марке... И ја исто... А кажеш шприцер? Ракију?

СВЕТОЗАР

Јесте! Ми скромни људи тако.

ЈАБЛАН

Није то скромно. Добро је то... Е баш штета што нема ракије. Послао би да купи девојка.

СВЕТОЗАР

Али, ништа, молим вас.

ЈАБЛАН

Правио би вам друштво. Али ми можемо негде у кафану да се нађемо... нас двојица? Да не зна моја жена. Она не воли да идем по кафане. И ти немој много да се изјашњаваш пред њима. Не морају оне све да знају. Кажи: пијем само коктели.

СВЕТОЗАР

Шта имам да се изјашњавам?

ЈАБЛАН

Море мани. Ова моја би ме заклала да све истину кажем. Мало лажем. Не бојим се ја ње, него... не волим свађу. Избегавам.

СВЕТОЗАР

А свађа се? Бесни... Што није моја... па подвикните ви њој. Жена да вам суди? Не дајте се.

ЈАБЛАН

Беше му. Доцкан. Оуглао сам ја...

СВЕТОЗАР

Да мени жена господари? Ја бих је задавио!...

ЈАБЛАН

И ја бих, али не смем, а изазове човека по неки пут, да је задави.

СВЕТОЗАР

(Гледа ња, смеје се, зајим са ауџориџеиџом)
Што нешто није моја... Мислим, убио бих је!

ЈАБЛАН

(Озбиљно)
Одакле си?

СВЕТОЗАР

Из Пожаревца.

ЈАБЛАН

(Одушевљен)

Алал ти вера. Допада ми се код тебе што ти Европа није могла ништа. Е, не може наша семка тако лако да се затре. Не дај да ти жена туторише. Много си ме расположио. Подсећаш ме на мене... кад сам био млађи. Сад сам светски човек. Ја навијам за тебе! То да знаш. Допадаш ми се. Ово све нека остане међу нама, не изјашњавај се пред њима, прави се мед и

млеко, док не свршиш ствар. После како ти Бог да. Да, хоће Бог да да. Довде ми је дошло. Ти ћеш то... да стегнеш. Улазе, излазе, није овај него онај... Овога нећу...

СВЕТОЗАР

Велики интерес!

ЈАБЛАН

Навала!

СВЕТОЗАР

Ја ћу је узети, сасвим сигурно.

ЈАБЛАН

(Крсти се)

О дај Боже. Што се мене тиче ја ти је дајем од срца.

СВЕТОЗАР

Неки моји рођаци пресељавају се у Београд, па су ме замолили да видим каква је.

ЈАБЛАН

Лепа је! Није што је моја...

СВЕТОЗАР

Ја сам је већ видео.

ЈАБЛАН

Је ли? Па?...

СВЕТОЗАР

Овако споља лепо изгледа. Само мислим, стара, треба извесне преправке извршити. Колико је стара?

ЈАБЛАН

Како стара? 26 година – није стара, таман.

СВЕТОЗАР

Е па шта хоћете? Доста! Ако је изнутра сачувана неће сметати.

ЈАБЛАН

Па сад... Боже мој. Ми смо је чували колико је до нас... Човек не може да гарантује ни за себе... Знате, како је. Париз, Ница, Монте Карло... Али је сачувана... Мало је напуштена, али ви ћете то мало...

(Показује – заврнувши шију)

Не бојим се ја за вас.

СВЕТОЗАР

Сад само са госпођом да завршим ствар.

ЈАБЛАН

Море и са ћерком.

СВЕТОЗАР

Шта има ту ћерка?

ЈАБЛАН

Како: шта има ту ћерка? Па код ње је главно. Та кад каже: нећу! Нема помоћи. Неће и готово.

СВЕТОЗАР

Ако неће...

ЈАБЛАН

Мора! Тебе ил никог другог. Кума Цаја те много фали.

СВЕТОЗАР

(Изненађен)

Кума Цаја?

ЈАБЛАН

Па знаш кума Цаја... Дај, Боже, да се лепо сврши. Ћерка ми је добра, али мало размажена.

СВЕТОЗАР

Коју кума Цају?

ЈАБЛАН

Немој да кријеш. Ја знам све. Нећу да се мешам. То ће моја жена.

КОСАРА

(Завири)

О-хо...

СВЕТОЗАР

(Ойази Косару)

Да, да...

ЈАБЛАН

Е, баш ми је мило...

КОСАРА

(Пређе са њозом)

ЈАБЛАН

Коко, господин... месје...

КОСАРА

Ки е се?

ЈАБЛАН

Па, господин. А, јесте, ти га не познајеш.

КОСАРА

(Намешћено)

Не!

ЈАБЛАН

Месје... за вилу?

СВЕТОЗАР

(Усћане)

Да!

ЈАБЛАН

(Намигује на Свећозара)

За вилу.

(Смеје се)

Тако је, разуме се. Моја ћерка.

КОСАРА

(Пружа руку Свeтoзaрy)

СВЕТОЗАР

(Рукује се обично)

Мило ми је.

КОСАРА

(Зачуђено шeћo јoј није њoљубиo руку)

Сад ће мама.

НАТА

(Улази)

Бло, ти е сел?

ЈАБЛАН

Нини. Господин... знаш... Дошао је. Знаш већ?

НАТА

Не знам!

ЈАБЛАН

А јесте. Не знаш.

(Свeтoзaрy)

Моја жена.

СВЕТОЗАР

(Рукује се)

Госпођо, ја сам дошао за вилу...

ЈАБЛАН

За вилу!

НАТА

Ах, зе ву? Кума Цаја ми је телефонирала. Силву пле. Прене плас. Седите.

ЈАБЛАН

(Тајше Свејозару)

Сила је. Обожавам га.

НАТА

Охо! Ви сте тако добри познаници?

ЈАБЛАН

У велико!

СВЕТОЗАР

Како да не. Гостољубив човек.

НАТА

Он је диван. Нежан супруг и отац.

ЈАБЛАН

Мора се!

СВЕТОЗАР

(Гледа Косару манџујски)

КОСАРА

(Њега са њозом заводнички)

НАТА

(Сийа кокџел)

Силву пле... Вуле ву џин у виски?

СВЕТОЗАР

Мерси мадам...

ЈАБЛАН

(Даје му знак да узме)

СВЕТОЗАР

(Узима)

Хвала. Мерси мадам. Толико љубазности. Сипматична фамилија.

ЈАБЛАН

(Узима кокиџел)
Мерси мадам.
(Љуби јој руку)
Дистинге.

НАТА

Како се сналазите у Београду?

СВЕТОЗАР

Одлично!

НАТА

Брзо сте се снашли? Ми не! Толико жалимо за Паризом.

ЈАБЛАН

Сви смо несрећни.
(Косари)
Коко, шта велиш?
(Показује на Свејозара)

НАТА

(Кашље, сева очима)

КОСАРА

(Јаблану, њихо, усхићено)
Мој тип!

ЈАБЛАН

И мој! Срце татино!
(Гласно)
Ха, ха! Добро је!

НАТА

(Мило)
Бло, кеске тиа?

СВЕТОЗАР

Дакле, госпођо... Можемо ли да преговарамо?

ЈАБЛАН

Може
(*Намиђује на Косару*)
Је ли Коко?

НАТА

Можете с мојим мужем... ако имате озбиљну намеру.

ЈАБЛАН

Има!

НАТА

Је л за вас?

ЈАБЛАН

Боже Нато?

НАТА

Не прекидај ме Бло.

КОСАРА

(*Тихо мајци*)

Кад ћу ја да дођем на ред да говорим. Оставите ме насамо.
Допада ми се на први поглед.

НАТА

И мени!

КОСАРА

Изиђите гњаватори.

НАТА

Моја ћерка се обукла да иде на коктел-парти, али је случајно
остала... боли је глава, неће ићи. Не осећа се добро...

СВЕТОЗАР

Тим боље.

НАТА

Је л те?

ЈАБЛАН

Биће! Биће нешто... Како вам се допада моја ћерка, права
Парижанка.

СВЕТОЗАР

Апсолутно, од главе до пете.

НАТА

Европски изгледа. Има нечег аристократског. Не налазите?

СВЕТОЗАР

Човек би рекао да је рођена Парижанка.

НАТА

Сви то кажу. Тако се била лепо лансирала у Паризу, а мој
муж: хајде натраг, па натраг у Београд... Штета за њу да живи
у овој средини...

ЈАБЛАН

Није штета. Треба и за код нас фини свет.

КОСАРА

(Са позоном)

Сви су се за мном окретали у Паризу. Сви су мислили да сам
Шпањолка или Францускиња. Тако једанпут: седим ја у кафе
де Пари. До мене седоше два господина. Чујем говоре српски.
Срби! Ћутим ја и слушавам. Мислили су да сам Францускиња.
Кад почеше да говоре неке безобразлуке. Ха, ха... а ја хоћу да
пукнем од смеха...

НАТА

(Избуљи очи)

Коко!

ЈАБЛАН

(Смеје се)

Шта су говорили? Молим те кажи. Нешто безобразно?

НАТА

Бло, кеске пина ожурди?

ЈАБЛАН

Пусти Нато, ово је смешно.

КОСАРА

Слушам ја, слушах и мислим се: сад ћете ви видети. Кад сам пошла, а ја њима, онако по српски: "Дукеле једне, овде сте нашли да говорите свињарије. Ви мислите да вам је ово Србија?" Бесна сам била. Хтедох једног да треснем по глави, али нема смисла да нас поапсе Французи.

ЈАБЛАН

(Смеје се)

Срце татино. А ово је добро. То ми никад ниси причала.

НАТА

Коко, шта је теби.

СВЕТОЗАР

Добро сте им рекли. Требали сте ви: мотком по глави.

ЈАБЛАН

Причај даље, молим те.

НАТА

(Кроз зубе)

Пропали смо.

КОСАРА

Ах, да је то било овде код нас, провели би се они.

НАТА

(Кроз зубе)

Упропасти ствар...

КОСАРА

Шта ти је мама? Е па само ти говориш. Морам и ја нешто да кажем.

Улази Баба, за њом Собарица.

БАБА

Нато... Ова безобразница хтела да ме закључа у шпајз. Не да ми да дођем овамо. Зашто?

НАТА

(Ван себе)

Не може овамо...

ЈАБЛАН

Мајка...

БАБА

Докле ћу да седим у кујни?

(Сјази Свећозара)

Је л то тај? Казала ми Анка, дошао да проси Косару. Леп је сунце га грејало, нек је са срећом.

КОСАРА

Бабо, није то тај.

БАБА

А који је?

(Гледа Свећозара)

А шта му фали?

НАТА

(На вратиима, Баби)

Ходите да вам нешто кажем...

БАБА

А нећу! Кажу ми овде.

(Свећозару)

Хоће да ме превари да изиђем! Стиде се синко, кажу проста сам. Е па шта ћу ја. Не могу преко ноћи да постанем госпоја. Је л тако? То није ништа срамота. Ја сам старинска жена.

СВЕТОЗАР

Тако је. Љубим руку мајко.
(Љуби јој руку)

БАБА

Жив био синко. Ето, фини господин... Жив био...

ЈАБЛАН

Мајко, зове те Ната...

БАБА

Нећу да идем...

ЈАБЛАН

Мајка, иди, само док нешто свршимо овде.

БАБА

Имате посла? Штета, Косо, што није тај.

НАТА

Хајдете... имамо овде посла...

БАБА

Хајде. Увек имаш посла.
(Оде)

ЈАБЛАН

Знате, моја мајка је простија жена...

НАТА

(Мило)

Бло, оди злато да видиш нешто...

ЈАБЛАН

(Ућлашено)

Нато, шта ти је? Ништа нисам говорио што не треба. Баш сам пазио.

КОСАРА

Иди већ једанпут... Ах, ја сам једна мученица.

СВЕТОЗАР

(Јаблану)

Господине... Не могу да вам потрефим име?...

ЈАБЛАН

Бло, Бло, не можете да потрефите?

СВЕТОЗАР

То није ваше име?

ЈАБЛАН

Наше је! Само ми га жена скратила. Просто ми је име: зовем се Јаблан.

СВЕТОЗАР

Јаблан? Није могуће?

ЈАБЛАН

Часна реч. Страшна имена. Моја ћерка се зове: Косара, скраћено "Коко", моја жена: Ната – "Нини".

НАТА

(Сева очима)

Бло. Ходи душо.

ЈАБЛАН

Нато, није то ништа.

СВЕТОЗАР

О господине Јаблане. Несрећниче.

ЈАБЛАН

Шта да се ради?

СВЕТОЗАР

Знате ви ону нашу песму? Ој Јаблане, Јаблане, Јаблане без гране.

ЈАБЛАН

Одсекли ми гране. Остало суво дрво Јаворово.

НАТА

Бло!...

ЈАБЛАН

Па, Нини, шта ти је?

НАТА

Ходи овамо.

(Свештозару)

Пардон за момент.

ЈАБЛАН

(За њом)

Нато, ја не знам шта је теби. Не даш ми да проговорим.

(Оде)

КОСАРА

Страшни су. Стално се свађају.

СВЕТОЗАР

Сирома господин Јаблан. Сад ће бити, шта ће бити!

КОСАРА

Мислите? Уме он да уједа. Моја мама је мученица.

СВЕТОЗАР

Истина?

КОСАРА

(Кокејно, намешићено)

Ваше име?

СВЕТОЗАР

(Лаже)

Тото! Па кад сте ви Коко, ја сам Тото.

КОСАРА

Тото?... Тото и Коко!

СВЕТОЗАР

Дивота!

КОСАРА

Никад вас нисам видела...

СВЕТОЗАР

Ја сам вас видео више пута. У вашим сребрним колима
обичном човеку ви јако падате у очи.

КОСАРА

Па?

СВЕТОЗАР

Па, ето, сад сам вас ближе упознао. Дали сте ми материјала за
размишљање.

КОСАРА

Што?

СВЕТОЗАР

Пе, ето! Шта да се ради с вама?

Споља ларма.

КОСАРА

(Обичним џоном)

Мир тамо. Ах, ја сам жртва ове куће.

СВЕТОЗАР

Треба да се спасавате.

КОСАРА

И ја мислим. Хоћете да се извеземо некуда?

СВЕТОЗАР

На чист ваздух? Хоћу!

КОСАРА

Да! Да побегнемо! Брзо. Тото!

СВЕТОЗАР

Коко!

Оду.

НАТА

(Звири)

Нема их! Пст! Одвела га је на терасу. Добро је!

(Уђе)

ЈАБЛАН

(Исићо)

Чим га води на терасу, значи допао јој се.

НАТА

И она њему.

ЈАБЛАН

Њен тип.

НАТА

Хвала Богу!

ЈАБЛАН

Ја сам то удесио с њим. Изјаснио се. Рекао ми је: “Узимам је, готово.”

НАТА

Јаблане. Је ли могуће?

ЈАБЛАН

Не брини. Ти знаш мене.

НАТА

Ходи да те пољубим.

ЈАБЛАН

Хвала Богу.

НАТА

Јулка ће да пукне.

ЈАБЛАН

Хвала Богу. И мени ће да сване.

СОБАРИЦА

(Улази)

Госпођо... Још један господин за вилу.

ЈАБЛАН

(Као из љушке)
Издали смо!

СОБАРИЦА

Од кума Цаје...

НАТА

(Ван себе)
Шта? Од кума Цаје?

СОБАРИЦА

Јесте. Тако је рекао. Чека напољу. Ја не знам...

НАТА

Како? Госпoде Боже...

ЈАБЛАН

Нато, шта ти је?

НАТА

Па ко је овај?

СОБАРИЦА

Ја не знам...

НАТА

Па ко је овај човек?... Овај није онај...

ЈАБЛАН

Овај није онај? Који је овај? Како овај није онај...

НАТА

(Очајно)

Јаблане, очи ти испале, шта уради? Па ово је неки са улице човек... за вилу... то није онај...

(Собарици)

Уведите господина... Где су вам очи?

СОБАРИЦА

Шта ја знам, шта ви ту изводите.

(Оде)

ЈАБЛАН

Како то није овај...

НАТА

Врати дете да не предузима ништа. Није то тај.

ЈАБЛАН

Хоћу, хоћу.

НАТА

Чекај, шта ћемо са овим?

СОБАРИЦА

Изволите господине.

ДИПЛОМАТА

(Налицкан. Пројуйийий Свеййозару)

Мадам... месје...

НАТА

(Фино)

Ах, месје...

ЈАБЛАН

Бонжур месје, слилву пле. Вуле ву коктел, цин, сигарете лаке-страјт. Дистате апсолиман. Есеје ву...

КРАЈ ПРВОГ ЧИНА

ЗАВЕСА

ДРУГИ ЧИН

Дешава се на селу, у околини Београда.

Мала дрвена барака. Од намештаја кревети, сто и столице. У углу сто на коме леже црвени и џанови. Најред мали приземни улаз обраслао зеленилом. Барака се налази поред железничке пруге.

Предвече.

ЧИКА МИЛОВАН

(У сељачком оделу, 50 година)

Ајде... лега, лега.... иш... ајд кући... Перо, води твоје кокошке...
(Гађа их каменицама да их отера. Пали лампу)
 Чује се хука аутомобила.

СВЕТОЗАР

О, хој, чика Миловане...

МИЛОВАН

О, хој, господине... стигосте ли?

СВЕТОЗАР

(Споља)

Стигосмо...

МИЛОВАН

(Гледа кроз прозор, изненађено)
СТИГОСМО?... Е, не може без проклето женско...
Свејџозар и Косара улазе.

СВЕТОЗАР

Здраво чика Миловане!

МИЛОВАН

Здраво, здраво!...
(Гледа Косару)
СТИГОСТЕ, велиш?

СВЕТОЗАР

СТИГОСМО, чика Миловане, украо сам девојку. Шта велиш на то?

МИЛОВАН

Ништа не велим...

СВЕТОЗАР

(Косари)
Ово је чика Милован. Моја десна рука.

КОСАРА

(Извешћачено)
Ах, тако...

МИЛОВАН

(Гледа је у чуду)
Добро вече!

КОСАРА

(Преко воље)
Бонсоар. Добро вече.

СВЕТОЗАР

Ово је мој апартман. Како вам се свиђа?

КОСАРА

(Згранујџа)
Ово?...

СВЕТОЗАР

Сиротињски?

КОСАРА

Зашто сиротињски.

СВЕТОЗАР

Тако ја волим. Ексцентричан сам. Досадио ми је луксуз.

КОСАРА

Ах, сад разумем... Ја сам то гледала у биоскопу: “Богаташ воли да буде сиромах”.

СВЕТОЗАР

Е то сам ја, тај из биоскопа.

КОСАРА

Примитивно, просто, али симпатично. И ја волим понекад овако...

СВЕТОЗАР

Зато сам вас и довео овамо... Мало да дођете к’ себи.

КОСАРА

Добра идеја.

СВЕТОЗАР

Да се мало пролуфтирате и да дођете к’ себи.

КОСАРА

Мени је то потребно. Ја ноћу живим, дању спавам. Ноћни живот убија.

СВЕТОЗАР

Овде се ноћу спава, а дању ради.

КОСАРА

Већ сам се снашла. Симпатично! Имате ли купатило?

СВЕТОЗАР

Има ту близу бунар. Кофу на главу, па дивота.

КОСАРА

Сасвим примитивно. То је добро, вратити се мало природи...
Ја вас разумем.

СВЕТОЗАР

Јесте! Сад се поново рађам у природи.
(*Миловану, који гледа нејтренице Косару*)
Чика Миловане, ово је једна монденка из Београда. Како ти се допада?

МИЛОВАН

Овај... је л она наша?

СВЕТОЗАР

Наша је, наша!

МИЛОВАН

Ја л читава?
(*Показује*)

СВЕТОЗАР

Читава је, него тако се ваља.

МИЛОВАН

Где је нађе, кумим те Богом?

СВЕТОЗАР

Нашла она мене.

КОСАРА

Ију! Ја њега нашла? Е, то је...

СВЕТОЗАР

Чика Миловане, донеси нешто да се једе. И вина. Кажи Жики да имамо госта на вечери. Он већ зна.

МИЛОВАН

Као увек. Он већ зна, али за двоје.

КОСАРА

Већ је доцкан. Мама ће се бринути.

СВЕТОЗАР

Мама је већ навикла... али јавићемо ипак, да не брине сирота. Који број телефона имате?

КОСАРА

(Вади карџу)

Ево. Нека каже само: у реду.

СВЕТОЗАР

(Даје Миловану)

Ево ти. Кажи да се не брину. Да је “у реду” и да је у добрим рукама. Хајде, пожури.

МИЛОВАН

Казаћу.

(Оде)

СВЕТОЗАР

(Гледа Косару)

Коко!

КОСАРА

(Заљубљено, с њозом)

Тото... хм... Шта је ово са мном... има нешто код вас, што ме привлачи, признајем. Чим сам вас видела, помислила сам... осетила сам, овде ће се нешто десити. Толико сам се заборавила, да сам дошла у ваш стан... Иначе ја имам тежак укус. Колико сам њих одбила. Сваком нађем ману: није овај, није онај...

СВЕТОЗАР

И туп: овај је.

КОСАРА

На први поглед. Контакт.

СВЕТОЗАР

Има то своје значење. Инстинкт.

КОСАРА

А ја вама?

СВЕТОЗАР

Па прилично.

КОСАРА

Само толико?

СВЕТОЗАР

За почетак је доста.

КОСАРА

Молим! У ком смо крају. Ја не знам где сам.

СВЕТОЗАР

Село Бели поток... Бели поток...

КОСАРА

Бели поток? Нисам ни приметила. Ала смо далеко отишли.

СВЕТОЗАР

Па кад сте цело време пиљили у мене. Нисте ни приметили.

КОСАРА

Ала сте ви уображени...

СВЕТОЗАР

Јесам! Јер се једна права монденка заљубила у мене. Раскомотите се.

КОСАРА

(Скида шешир)

Ију, како ви то? И мами сте се допали.

СВЕТОЗАР

А тек господину Јаблану.

КОСАРА

Целој фамилији. Је ли ово ваше пољско добро?

СВЕТОЗАР

Све пољане су моје и у ширину и у дужину.

КОСАРА

Тото!...

СВЕТОЗАР

Коко, хајде сад мало природно. Немојте се замарати.

КОСАРА

(Збуњено)

Па ово ми је природно... Леба ми. Мајке ми. Ух што сте ви смешни. Ви све некако пецкате кад говорите. Баш ми кажу да имам шарма кад говорим, нежна сам овако...

СВЕТОЗАР

А ја волим оне ваше ниже тонове.

КОСАРА

Што ме ви исмејавате? Смејте се само, али, ко се последњи смеје...

СВЕТОЗАР

Тај ће и да плаче.

КОСАРА

Можда и то господине Тото. Свакако сам финија од Луле.

СВЕТОЗАР

Од Луле. Ах, да. Лула је фина. Нарочито кад подражава мајку.

КОСАРА

Њена мајка фина? Та што псује.

СВЕТОЗАР

Погађам ја.

КОСАРА

Ја сам призната у друштву...

СВЕТОЗАР

Као монденка.

КОСАРА

Јесте! Тешко је бити из виших кругова.

СВЕТОЗАР

Није лако.

КОСАРА

Морам да пазим на сваку ситницу. Страшно оговарају. Дојадило ми је све! Ипак нисам срећна... Нешто ми фали... Не знам, али тако... Уморна сам. Како да вам објасним... онако... "психолошки" празно се проводим! Ја сам у ствари сентиментална особа... Како да вам објасним... То је доста замршено... Нису ми све козе на броју. Разумете? Компрене ву?

СВЕТОЗАР

А-ха!

(*Смеје се*)

Разумем. “Психологијо” моја. Замјесили сте ствар.

КОСАРА

Опет ме пецкате. То је озбиљна ствар. То није за смејање.

СВЕТОЗАР

Није! Размрсићемо ми то. Полако.

КОСАРА

Верујте, ја сам фатална жена. Ја ни сама не знам шта хоћу а шта нећу. Страшна сам. Само мучим људе, лудују за мном, а ја ништа.

СВЕТОЗАР

Тешко мени у чије сам руке пао.

КОСАРА

Али ја могу лудо да волим... Вама упали кец. Имате срећу.

СВЕТОЗАР

Упали ми кец. Изненада. Окачи ми се девојка о врат. Све на брзину.

КОСАРА

Е то је... Ја се окачила? А ви нисте?

СВЕТОЗАР

Нисам. Могу да се закунем. Али ја имам добро срце, кад видим да ме неко воли...

КОСАРА

Не можете да ми подвалите. И ја се вама свиђам. И то много. Ја сам таква жена, да ме треба свећом тражити. Фина, па-метна.

СВЕТОЗАР

Па послушна...

КОСАРА

Ух, кад чујем ту реч: “послушна”, мука ме ухвати. Подсећате ме на мог оца. Тако је он мојој мајци говорио... пре десет година. “Жена мора да слуша”...

СВЕТОЗАР

Е, ја сам на вашег оца.

КОСАРА

На мог оца?

СВЕТОЗАР

И на свог! Жена мора да слуша.

КОСАРА

Ви говорите као да нисте Европејац. Да мени муж каже: “Жена мора да слуша”, ја бих му зачас куфере па кроз прозор.

СВЕТОЗАР

А да мени жена каже: “Нећу да те слушам”, ја бих и њу и куфере кроз прозор.

КОСАРА

Такви сте ви?

СВЕТОЗАР

Такав!

КОСАРА

Ја мислим само тамо је срећа у браку где муж слуша жену.

СВЕТОЗАР

Не! Где жена слуша свога мужа.

КОСАРА

То је било у турско време.

СВЕТОЗАР

Било је и биће док је света и века. Жена мора да слуша свога мужа. Чак и поп у цркви отпева младенцима: “И бојит се својега мужа”.

КОСАРА

Може он да пева колико хоће. Ми жене нећемо да слушамо. Шта сте се ухватили за то слушање као пијан плота.

СВЕТОЗАР

Разговарамо.

КОСАРА

Као да нисте Европејац. Понашате се као прави Србенда.

СВЕТОЗАР

Па Србенда сам!

КОСАРА

Знам, али ви сте европски Србин. Кад говорите овако... Подсећате ме на мог оца. Тако је он мојој мами говорио некад.

СВЕТОЗАР

Е, ја сам на вашег оца.

КОСАРА

На мог оца?

СВЕТОЗАР

И на свог.

КОСАРА

Европејац?

СВЕТОЗАР

(Скида каиуџи)

Море остави ту Европу. Ухватила си се за ту Европу као да вам је сестра од тетке. Окачите ми капут, тамо...

КОСАРА

(Згранујџо)

И ју! Шта кажете? Види како је безобразан!

СВЕТОЗАР

Зашто? Држи... тамо је чивилук.

КОСАРА

Дрскост!

(Зграби капут и стави га на столицу)

Господин воли да се служи. Види, молим те!... Што је дрзак...

СВЕТОЗАР

Треба да се вежбате за брак.

КОСАРА

Добро не тражите да вам скинем ципеле и донесем папуче.
Као мој отац некад...

СВЕТОЗАР

Зашто да не. Кад би ми били жена, зар ви то не бисте чинили?

КОСАРА

Исти мој отац.

СВЕТОЗАР

То је женски посао.

КОСАРА

Мој муж ће се сам послуживати. Ја се не разумем у мушке ствари. Европејац. Ништа вам не вреди што сте били по Паризу и Лондону. Остали сте Балканац. Показасте се у другом облику.

СВЕТОЗАР

У правом.

КОСАРА

То вам је прави облик?

То!

СВЕТОЗАР

КОСАРА

Добро је да знам. И-ју...

СВЕТОЗАР

Море сазнаћеш ти још много што шта.

КОСАРА

Никад! Ваше понашање личи на неког Ђуру из Палилуле.

СВЕТОЗАР

Ја нисам Ђира, али сам Тоза!

КОСАРА

Сад је и Тоза, а до малопре Тото!

СВЕТОЗАР

Нити сам ја Тото, нити ви Коко. Ти си Косара, а ја Светозар.

КОСАРА

Не признајем та проста имена!

СВЕТОЗАР

Лепа православна имена, па ћемо православно и да се понашамо.

КОСАРА

Ви да, али ја не. Нисам ја крива што сам се родила у таквој средини, где су Персе, Косаре и Живке. Треба да знате да сам ја призната из највиших кругова као... Шта ви хоћете да кажете под тим "Косара"

СВЕТОЗАР

Све!

КОСАРА

Шта је вама?

СВЕТОЗАР

Косара, не измотавајте се.

КОСАРА

(Ра̑и̑оборно, з̑раби ле̑и̑ир)

Немој да узмем ову мочугу да ти треснем о главу. Сад ћу да ти покажем ко је Косара.

СВЕТОЗАР

(Ухва̑и̑и је за руку)

Мир! Остави то...

КОСАРА

Јаој, сломи ми руку... Разбојник.

(Окре̑е руку)

Готово.

(Љу̑и̑а)

Светозаре... Проклети Балканац.

СВЕТОЗАР

Пустила језик... Подсећаш ме на једну моју тетку. Звала се Драга. Што је та јела свога мужа.

КОСАРА

Нисам ја госпа Дара.

СВЕТОЗАР

Ниси! Ти си будућа госпа Косара. Показа се у правој боји.

КОСАРА

Кад ме изазову... у стању сам да бијем. Срам вас било. Нећу с Тозом да имам посла. Идем кући. Кума Цајо, проклета била. Како си могла да кажеш да је ово Европејац. Где ја западох, мајко моја!...

СВЕТОЗАР

Није ком је речено, него коме је суђено. Мадам Нини, кад чује, убиће се... Јаој, што бих те слатко...

КОСАРА

(Изазивачки)

Шта?...

СВЕТОЗАР

Мазио!

КОСАРА

Ја сам мислила млатио. Не би ме зачудило.

СВЕТОЗАР

Море, ако продужиш, може и то да се деси.

КОСАРА

И-ју? Какав је ово тип?!

СВЕТОЗАР

Ваш тип.

КОСАРА

Боже сачувај...

СВЕТОЗАР

Нисмо се ни представили сасвим. Зовем се: Светозар Илић, инжењер из Пожаревца.

КОСАРА

Шта?

СВЕТОЗАР

Немам ауто. Мој ауто у ком смо се довели припада друштву у коме радим. Радим овде на терену као инжењер. Ово је мој привремени стан. Ни код куће немам бољи. Моје "пољско добро" је она саксија. То је моја ораћа земља. Од имовине имам: ону цезву за кафу, диплому и две менице! Немојте да мењате боју госпођице Коко. Хоћете ли чашу воде да се повратите?

КОСАРА

Зато ја примећујем... па ви нисте онај... од кума Цаје?

СВЕТОЗАР

Нисам!

КОСАРА

Него од кога сте?

СВЕТОЗАР

Од Бога послат. А? Шта велите?

КОСАРА

Сад ми је јасно. Зато ја примећујем... То је подвала. Хоћу кући. Мама ће ме убити. То је тата... Само док дођем кући... Где је она ваша кртија ауто да ме вози.

СВЕТОЗАР

Нисам више ваш тип?

КОСАРА

Само по спољашњости. Између нас је провалија. Да тако неко лаже. Шта мени би да се залепим?

СВЕТОЗАР

Контакт. Осетила Косара Светозара.

КОСАРА

Нисам ја ништа осетила. Нећу са Тозом да имам посла. Хоћу кући. И немојте да ме зовете Косара.

СВЕТОЗАР

Да вечерамо, Косара?

КОСАРА

Вечерао мртав мајци, дабогда.

СВЕТОЗАР

Хоћу и ја да уживам у вашем друштву, мадмоазел. Сад ми се пружила прилика. Овде ћете да останете докле ја будем хтео.

КОСАРА

Шта ви мислите, да сам ја од оних?

СВЕТОЗАР

По изгледу још горе. Али ја имам за свакога оправдано мишљење.

КОСАРА

Коме ви кажете тако што? Немојте сад да узмем ову мочугу...
(Зџраби лењир)
па кад вас звизнем.

СВЕТОЗАР

То је лењир. Није то сељачка мочуга. Види како она зна шта је мочуга.

КОСАРА

(Дере се)
Нећу овде да останем.

СВЕТОЗАР

Пст! Не лармај. Сад ће бити шта ће бити...

КОСАРА

Сад ћу да вичем кроз прозор.

СВЕТОЗАР

Вичи.

КОСАРА

(Виче)
У помоћ!... Ето вам.

СВЕТОЗАР

(Мирно)

Још једаред. То је добро за плућа.

КОСАРА

(Из гласа)

Нећу да останем овде.

Чика Милован на вратиима са вечером.

КОСАРА

Знате ли ви бре ко сам ја? Каква сте ви сила? Опет ћу да вичем...

(Цичи)

МИЛОВАН

(Улеји)

Господине, шта јој радите?

СВЕТОЗАР

Ништа. Забављам се.

КОСАРА

(Плачно)

Какав је, још може и да ме бије.

СВЕТОЗАР

(Мирно)

Није искључено. Изволите на вечеру.

КОСАРА

Ију! Тешко мени. Нећу да вечерам. Вечерао мртав да Бог да.

СВЕТОЗАР

Ко неће не мора.

КОСАРА

Уображена будало!

СВЕТОЗАР

Нешто рекосте!

КОСАРА

(Снизи ѿон)

То се тако каже: кад се неко сили.

СВЕТОЗАР

Примама извињење.

КОСАРА

То пије извињење. Ја се никоме не извињавам.

МИЛОВАН

(Седне за сто)

Кумим те Богом господине, куд је нађе?

КОСАРА

Шта се овај сељак ту меша?

МИЛОВАН

Сељак? Па шта је ако сам сељак? Немој ти на сељака...

СВЕТОЗАР

Замени ме чика Миловане док вечерам.

МИЛОВАН

Ако си ти варошка... И твој дед ти је сигурно носио опанци!

КОСАРА

Ију! Мој деда и опанци. Извинићете ви...

СВЕТОЗАР

Море, какав дед! Отац јој је још носио опанци.

КОСАРА

Мој отац? Мој отац је европски тип. А у његовој фамилији све сама господа. Има брата од тетке једног дипломату и једног проту.

МИЛОВАН

Па шта је с тим?

КОСАРА

А моја мама потиче из места где су открили Римске ископине. Те ископине говоре одакле је наше порекло. Ми смо то исправљали са чика Стевом. Он је професор. То је тамо у старој Србији. Александар Македонски, ако сте чули.

СВЕТОЗАР

То значи да је Александар Македонски брат од тетке госпа Нате.

МИЛОВАН

Чија вели да је рођака?

СВЕТОЗАР

Пред нама седи директни потомак: Ксантипин. Где сте новинари за интервју. Госпа Ната "Римска ископина".

МИЛОВАН

Није она читава! Имали смо ми једног у селу тако...

КОСАРА

(*Миловану*)

Ви немате права да се мешате.

МИЛОВАН

Вала и нећу. Ђавоља су то посла.

СВЕТОЗАР

Седи ти чика Миловане да вечераш самном.

МИЛОВАН

Немој господине. Имам ја вечеру.

СВЕТОЗАР

Има доста. Служи се.

МИЛОВАН

А госпојца?

СВЕТОЗАР

Ја само једанпут зовем, али њу ћу још једанпут. Изволите на вечеру.

КОСАРА

Нећу да једем ништа, нећу!

СВЕТОЗАР

Како слатко каже: нећу.

МИЛОВАН

(Прекрсти се)

Хоће да остане гладна.

СВЕТОЗАР

Неће! Она ће то после, да украде, кад нико не види.

КОСАРА

(Плаче)

Шта ће мама да ми каже?

СВЕТОЗАР

Ништа! Реците јој да сте били код оног Европејца. Биће срећна и загрлиће вас.

КОСАРА

Варате се господине. Ја не идем по становима. Ово је први пут. Тешко мени. Ви сте ме намамили...

МИЛОВАН

Шта се качиш на човека? Шта ће честита девојка код мушкарца у собу. Сад: тешко мени. Дође му у стан па вели: "Напао ме". "Напао", јакако. И ја бих те напао. Шта ћеш овде?

СВЕТОЗАР

Тако је!

КОСАРА

Тужићу вас у кварт...

МИЛОВАН

Можеш у пошту да нас тужиш... Ми ти ништа не радимо... Проклето женско. Вата се у коштац са мушкарцем. Зар је то лепо? Гледа човека право у очи ко змија. Девојка мора да гледа у земљу кад говори с човеком. Што нешто ниси моја... Ух, заврнуо бих ти шију... припиревку би играла.

КОСАРА

Е, штета што нисам ваша.

СВЕТОЗАР

Она је моја.

КОСАРА

Ваша? Ха, ха, ха!

МИЛОВАН

Господине, не знам каква ти је намера... али немој да се зацрниш... Ово није за тебе. Отерај је. Ајд кући!

СВЕТОЗАР

Добра је она. То се она прави, изиграва...

МИЛОВАН

Фалило би јој? Овакав момак. Девојке се грабе за њега, али ми се не дамо. Је л тако господине?

СВЕТОЗАР

Тако је. Да се куцнемо чика Миловане. У здравље матмоазел Коко. Иначе српски: Косара.

КОСАРА

Пресело вам дабогда.

МИЛОВАН

Увуци језик. Види ти ње...

СВЕТОЗАР

Волим је што ипак попусти... Још ћу на крају да се заљубим у њу...

МИЛОВАН

У ову?

(Крсти се)

Нека ти се Бог смилује.

КОСАРА

Где је тај телефон... хоћу да телефонирам по мог шофера.

СВЕТОЗАР

Какав шофер. Сад ћемо воловска кола да упрегнемо.

КОСАРА

Можете ви да се возите у њима.

СВЕТОЗАР

Јеси ли телефонирао?

МИЛОВАН

Јесам. Нека безобразна женска беше. Каже: "Баш ме брига".

СВЕТОЗАР

То је госпа Ната.

КОСАРА

Није! То је Анка! И та ће ми платити. Како ћу сад кући?

СВЕТОЗАР

Ни говора. Нема одласка. Тек сад сам расположен за седење до зоре.

КОСАРА

Јесте ли ви полудели?

СВЕТОЗАР

Што? Није вам први пут да останете негде.

КОСАРА

Ја нисам никад осванула у стану мушкарца. Јаој, тешко мени. Убиће ме мајка.

МИЛОВАН

Господине... немој ти... знаш како је.

КОСАРА

Идем ја сама...

СВЕТОЗАР

Наопако! Напољу нигде живе душе. Мркли мрак. Да вас неко нападне.

КОСАРА

Нека ме води чика Милован.

СВЕТОЗАР

Слаба одбрана.

МИЛОВАН

Проклето женско. Сад ја да је водим. Господине, немој после да одговарамо... не знаш ти ове фине.

СВЕТОЗАР

Ја одговарам за њу. Не брини чика Миловане... да се куцнемо.
(*Сийа вино и њије. Певуши њесму*)

МИЛОВАН

Женско треба заштитити... она је ко теле.

(Косари, љуџи)

Што си долазила? Сад: куку, леле.

СВЕТОЗАР

Сад једна добра кафа да се скува.

МИЛОВАН

(Диге се)

Сад ћу ја.

СВЕТОЗАР

Седи чика Миловане и уживај. Хоћу да нам Коко скува кафу.

КОСАРА

Коме? Отров да вам скувам.

СВЕТОЗАР

Тај тон не трпим. Блажи тон. Макар онај што се кунете да вам је природан.

МИЛОВАН

Остави је. Ја ћу.

СВЕТОЗАР

Хоћу да она скува. Ја чекам. Иначе одосмо ја и чика Милован у кафану, а она нек спава. Пије ми се кафа.

КОСАРА

Нећу! Нећу никоме да кувам кафу. Нећу сама да останем.

МИЛОВАН

Ти си једнака са човеком. Шта ће ти чувар?

СВЕТОЗАР

Хоће ли бити кафе?

КОСАРА

Овако ме кињити. Тужићу вас код моје мајке. Видећете ви за све ово.

СВЕТОЗАР

Код госпа Нате! Страшно сте ме уплашили.

МИЛОВАН

Немој да је тераш. Ја ћу.

СВЕТОЗАР

Ја чекам још мало. Хоћу да ми баш она скува кафу. Ако не. Кафана је близу.

КОСАРА

Видећете ви...

МИЛОВАН

(Косари њихо)

Попусти. Човек је. Немој да си тврдоглава. Не знаш ти њега. Тај што науми то буде.

КОСАРА

Нећу да попустим.

СВЕТОЗАР

(Узима гитару, њолако њева. Ако глумац не њева, онда радио. Српска њесма)

МИЛОВАН

Немој да си безобразна. Немој ја да почнем...

СВЕТОЗАР

Ја чекам.

КОСАРА

Где стоји то ђаволско лонче! Скуваћу, јер се бојим сама да останем. То је уцењивање. То је под морање.

МИЛОВАН

Ево овде. Шољице су прљаве...

СВЕТОЗАР

Опраће их она.

КОСАРА

(Пере шољице, мейне лонче на йримус)

Где си мајко да видиш како ме муче.

СВЕТОЗАР

Где си мајко да се расплачеш над судбином своје ћерке.

КОСАРА

(Светозару)

Ви немојте са мном да разговарате. Где стоји кафа?

МИЛОВАН

Ево.

(Даје јој)

СВЕТОЗАР

Кајмаклију хоћу.

КОСАРА

Немојте да ми наређујете.

(Чека док йроври)

Сад ће ово лонче да лети!

СВЕТОЗАР

Куд да лети?

КОСАРА

Кроз прозор.

СВЕТОЗАР

Ах, тако. Немојте да ми разбацујете имовину.

(Пева)

“Ој Косо, Косо, моје црно око”.

МИЛОВАН

(Крстѝи се)
О, Боже...

СВЕТОЗАР

(Пресѝане с ѝесмом)
Хајде, чика Миловане да се куцнемо.
(Сиѝа вино, ѝледа Косу)
Лепа слика! Домаћа атмосфера: мала женица кува кафу. Још
ће ми отворити жељу да се оженим.

МИЛОВАН

Са њом да се жениш? Јеси ти луд? Саранила би те за годину
дана. То су оне fine...

КОСАРА

Ха, ха, ха!... Ја његова. Дрзак тип.

СВЕТОЗАР

Мирне душе би ја њу узео. Месец дана, не треба више... Да је
пропустим кроз моје руке...

КОСАРА

Жао ми је што нећете имати то задовољство.

МИЛОВАН

(Косари)
Ђути кад он говори.

СВЕТОЗАР

Она је рођена да буде добра жена.

МИЛОВАН

Ова? Фина госпојца...

СВЕТОЗАР

То је споља. То ти је чика Миловане као кад ти окречиш твоју стару кућу. Споља изгледа нова, али кад мало загребеш у њу, отпадне онај танки слој и опет остаје оно старо...

КОСАРА

(Љуџа)

Ја нисам стара.

СВЕТОЗАР

(Смеје се)

Ти си моја Косара.

КОСАРА

Немојте да ми говорите “моја”.

СВЕТОЗАР

Није много паметна, али је добар материјал за изградњу.

КОСАРА

Паметнија сам од вас.

СВЕТОЗАР

Паметна си чим си успела да ме уловиш.

КОСАРА

Ја њега уловила. Ово чудо још нисам видела. Овако бити безобразан... Ја њега уловила а он мене није.

МИЛОВАН

Како се не умори, кумим те Богом. Ђавоље женско.

КОСАРА

(Даје кафу Миловану)

Ево вама.

(Демонстрајивно оде и седне у ћошак на кревету)

МИЛОВАН

Ја добих, а ти како ти Бог да.

СВЕТОЗАР

Један корак је попустила.

КОСАРА

Нисам баш ништа попустила.

МИЛОВАН

Није она рђава. Немој опет и ти, господине, толико против ње.

Косара њлаче.

СВЕТОЗАР

Ето, расплакао си је.

МИЛОВАН

Фина кафа. Уме да скува. Види, славе ми...

СВЕТОЗАР

(Узима сам, њије кафу)

Одлично!

МИЛОВАН

Има она добро срце... само тако бесно...

Косара њлаче.

СВЕТОЗАР

Лепо моје, много сам је наљутио. Ипак се ја њој свиђам.

КОСАРА

Ух, што бих га треснула...

СВЕТОЗАР

А она мени све више. Не варам се ја.

МИЛОВАН

Каква је ово љубав? Не можеш да их ухватиш ни за главу, ни за реп.

СВЕТОЗАР

Хајде, чика Миловане. Сад иди и јави шоферу да дође по њу. Одмах, исти број. Ја бих је пратио нашим колима али дао сам Жики да се одвезе у Београд. А могли смо и возом...

МИЛОВАН

(Срећан)

Е, господине! Баво си!

(Косари)

Ето видиш. Знам ја мог господина. Спремај се, па кући. Ово нека ти је за памет. Срећа твоја што си наишла на поштена човека. Нисмо ми такви као што ти мислиш. То она твоја господа. Од њих се ти чувај.

СВЕТОЗАР

Пожури чика Миловане.

МИЛОВАН

Нек иде. На исти број? Одмах ћу ја.

(Оде)

СВЕТОЗАР

(После паузе)

Теле! Теле! Знаш да ми те је жао. Здрава, права, а изиграваш мајмуна. Оно што није.

КОСАРА

Пошла сам кривим путем?

СВЕТОЗАР

На цик, цак! Бојим се уморићеш се, па ћеш треснути! Штета!

КОСАРА

Не бојте се, држим се ја добро на својим ногама!

СВЕТОЗАР

На клизавом си путу. Требало би на неког да се ослониш, ко би те водио сигурним корацама.

КОСАРА

Да нисте то ви?

СВЕТОЗАР

Зашто баш ја? Хвала Богу нису сви мадам Нини и њено друштво. “Еј рецеговице болна песмо моја”. Шта ћу ја с’ тобом? Хајде да се помиримо и немојте више да ме грдите.

КОСАРА

Ја не отварам уста.

СВЕТОЗАР

Јесте ли гладни?

КОСАРА

Јесам. Нисам ни вечерала.

СВЕТОЗАР

То њој фали. Чудим се ја. Оставио сам ја за њу. Ево сад ћу ја.
(*Посиавља на малом сјочићу*)

Ево. Ово је добро парче. Не ваља бити тврдоглав. Тако ја кад сам био мали. Мајка ме позове а ја љут: нећу. Зове по други пут: Нећу. А трећи пут: нема! Не зове више. “Склоните његов тањир он није гладан”. И тако ја оста гладан.

КОСАРА

А мене сте три пута звали?

СВЕТОЗАР

Слабост према вама.

КОСАРА

Страшни сте. Ваша мајка мора да је муку мучила с' вама.

СВЕТОЗАР

Јео сам јој душу. Био сам ратоборан као дечак.

КОСАРА

Јаој, ни сад нисте бољи.

СВЕТОЗАР

И данас... и сутра бићу такав.

КОСАРА

Зашто? Зашто сте љути?

СВЕТОЗАР

Срео сам мадам "Нини".

(Смеје се)

КОСАРА

Груби сте.

СВЕТОЗАР

Није ме мама мазила. Вероватно због тога. Али ја уем да волим онако "мераклијски" што казао мој отац. Такав ми је отац био.

(Сипа вино)

Да попијемо по чашу вина у знак измирења.

КОСАРА

Још се ја нисам баш измирила. Молите ме за извињење.

СВЕТОЗАР

Хоћу. Молим за извињење.

- КОСАРА
- Што сам био дрзак.
- СВЕТОЗАР
- Што сам био дрзак.
- КОСАРА
- Нећу више никад.
- СВЕТОЗАР
- Нећу више никад.
- КОСАРА
- До прве прилике.
- СВЕТОЗАР
- До прве прилике. Све заборавимо?
- КОСАРА
- Па... све.
- СВЕТОЗАР
- А сад мало кафице.
(*Доноси. Узима ѓиџару*)
У слободним часовима бавим се музиком. Волим песму.
- КОСАРА
- Какве песме?
- СВЕТОЗАР
- Какве? Наше. Севдалинке.
- КОСАРА
- Севдалинке? Ја их не волим.
- СВЕТОЗАР
- Слушајте само.
(*Певуши*)
“Мене мајка негује и гледа – за мангупа она мене не да. –
Залуд мајко твоје неговање – без мангупа нема миловање”.

КОСАРА

Ух...

СВЕТОЗАР

(Продужава дружу њесму)

КОСАРА

(Разбије чашу)

Сад ћу ја једну.

(Пева њесму)

Зоруде, Зоруде...

(Уз њрајњњу ѓијњаре)

сад ми дође све да поразбијам...

СВЕТОЗАР

Не! Оставите неку чашу да се нађе.

КОСАРА

(Пева још једну њесму)

МИЛОВАН

(На врајњима, крсњи се)

Шта је ово?

СВЕТОЗАР

Дошла је најзад до изражаја.

КОСАРА

Чика Миловане. Успело вече.

МИЛОВАН

Девојко, хајде ти кући.

КОСАРА

Нећу још.

СВЕТОЗАР

Јеси ли јавио њеној кући?

МИЛОВАН

(Купи срчу)

Разби чаше, кумим те Богом. Одмах ће доћи по њу.

КОСАРА

Могу ја још мало да останем.

МИЛОВАН

Ене сад. Сад хоће да остане. Море, девојко, окани се ти нас.
Кући.

КОСАРА

(Светозару)

Чујете шта каже?

СВЕТОЗАР

Сасвим добро каже. Кући.

КОСАРА

Тако? Немојте се бојати. Идем.

МИЛОВАН

Ники те не држи. Нисмо ми докони ка ти. Ми смо запослени
људи.

КОСАРА

Ваљда могу да останем док не дође ауто?

МИЛОВАН

Толико! Доста си нас гњавила.

КОСАРА

Гњавила?

(Светозару)

Ја гњавила?

СВЕТОЗАР

Прилично!

МИЛОВАН

Свака чаша три динара.

КОСАРА

Е, баш ћу за инат да останем.

МИЛОВАН

Е, нећеш. Ја не дам!

КОСАРА

(*Миловану*)

Простак!

(*Светозару*)

А ви, ћутите?

СВЕТОЗАР

Слажем се са њим. Ето не да ми чика Милован.

МИЛОВАН

Ја сам простак, ал знам шта је ред. Нисам фини као ти. Не дам да останеш више.

КОСАРА

Нико вас и не моли. Нека се зна да сам на крају истерана.
Чује се ауто.

МИЛОВАН

Еве га аутомобил. То је за тебе. Хајде.

КОСАРА

Збогом, Светозаре.

СВЕТОЗАР

Збогом, Косара.

КОСАРА

(*Светозару*)

Неваспитан. Балканац.

СВЕТОЗАР

Нисам Европејац као твој отац.

МИЛОВАН

(Гледа кроз прозор)

Неки господин и госпоја.

КОСАРА

(Уилашено)

Јаој, то су сигурно моја мајка и отац.

МИЛОВАН

Шта кажеш? На здравље ти господине. Кажем ја...

КОСАРА

Ја нисам крива. Ви сте ме довели овамо.

МИЛОВАН

Ми криви? Море, мотку ћу ја ...

НАТА

(Улејши)

“Коко” шта је с’ тобом? Шта је ово? Говори...

ЈАБЛАН

Како си смела? Шта значи ово?

КОСАРА

Па то он. То није онај... погрешно.

НАТА

Тешко нама! Како сте се усудили...

СВЕТОЗАР

Добро вече, госпођо. Ред је кад се улази у кућу да се каже:
добро вече.

ЈАБЛАН

Ред је! Добро вече.

МИЛОВАН

Слушај ти, госпоја. Ето ти је ћерка па је води. Ништа јој не фали и немој овде да сикћеш, је л' ћу ја друкчије.

НАТА

“Коко”.

КОСАРА

Па шта ти је мама?

НАТА

Тебе ћу ја.

(Хоће да је удари)

Како си смела...

ЈАБЛАН

Нато, полако...

НАТА

Видиш где ти се налази ћерка.

СВЕТОЗАР

У Белом потоку.

НАТА

У Потоку? Шта ћеш у Поток, господ те убио? Зликовци.

МИЛОВАН

Чујеш госпоја, не вређај. Можеш зло да се проведеш.

НАТА

(Јаблану)

Што си се укипио? Спасевај нас.

ЈАБЛАН

Сад ћу.

(Виче)

Ја то не дозвољавам. Идите вас две, склоните се брже.

НАТА

(Свейозару)

Голанфер! Хтео би моју ћерку на превару.

КОСАРА

Мама, није тако. Ја сам...

СВЕТОЗАР

(Мирно)

Хајде, доста! Водите вашу ћерку и губите се.

ЈАБЛАН

Идите забога. Ја ћу да га већ удесим.

КОСАРА

Тата...

МИЛОВАН

Излазите кад кажем.

НАТА

(Излазећи)

У тој јазбини моја ћерка. Скандал. Само да се не сазна.

КОСАРА

Пустите ме ја сам увређена.

(Свейозару, љућиа)

Светозаре... Србендо...

(Оду)

ЈАБЛАН

(Сїоји, зайим се смеје)

Шта је ово, побратиме? Шта радиш овде? Здраво.

(Рукују се)

Луда жена.

СВЕТОЗАР

Седите.

ЈАБЛАН

Хоћу.
(Седне)
Овде станујеш?

СВЕТОЗАР

Па још једно два месеца, док не завршимо радове на прузи.

ЈАБЛАН

Охо, дивно. Ја бих се мењао с' тобом. Да ти дам моју собу а ти мени ову. Уморан сам од финог живота. Ала сам направио збрку с тобом. Ако. Не жалим. Уместо онај, овај.
(Смеје се)
Бре осетио сам контакт с' тобом на први поглед.

СВЕТОЗАР

И ја с' вама.

ЈАБЛАН

Ти си мој тип. И моје ћерке, рекла ми је. А како ти с' мојом ћерком?

СВЕТОЗАР

Једна душа.

ЈАБЛАН

Значи ти си та судбина? Да знаш, ја сам сав твој. Ја одавде не идем кући без тебе. Имаш ли ракије?

СВЕТОЗАР

Имам!

ЈАБЛАН

Дај чаше.

СВЕТОЗАР

Нема чаше! Још једна цела остала. Ваша ћерка је пала у севдах и поразбијала их.

ЈАБЛАН

Срце татино. На тату је.

(Сийа ракију)

Дај мезе.

СВЕТОЗАР

Ево.

(Доноси. Држи ѓиѓару)

ЈАБЛАН

Знаш да свираш? Хајде једну.

Свеѓозар свира, заѓим ѓева.

ЈАБЛАН

Охо.

*(Скида каѓуѓ)**Милован са моѓком, кад сѓази овај ѓризор скамени се.*

ЈАБЛАН

Оди бре овамо у друштво.

КРАЈ ДРУГОГ ЧИНА

ЗАВЕСА

ТРЕЋИ ЧИН

Декор из првог чина. Сушрадан пре подне. У дну лево украшен сиво пошављен за ручак.

НАТА

(Собарици)

Овде лево мања чаша... Је ли донет шампањ?

СОБАРИЦА

Идем да видим...

НАТА

Пазите кад служите око стола. Тацну с јелом држите ниже... а не на главу госту.

СОБАРИЦА

Знам, не брините.

(Оде)

НАТА

Сад је све готово...

КОСАРА

(Излази чујава, недошера)

НАТА

Ти још ниси дотерана? Човек може сваког часа да наиђе.

КОСАРА

Тек је једанаест сати. Неће ваљда да руча у једанаест...

НАТА

Облачи се. Теби треба два сата за твоју тоалету.

КОСАРА

Каква два сата...

(Седне замишљена)

НАТА

Шта је теби? Изгледаш као покисла.

КОСАРА

Није ми ништа.

НАТА

Сто је удешен перфектно. Сребро и кристал. Краљевски. Баш имам укуса да поставим. Је ли?

КОСАРА

Кад ће тата да дође?

НАТА

Треба већ да је ту. Истина ја га нисам видела од синоћ...

КОСАРА

Како то?

НАТА

Па ноћас сам дошла од кума Џаје у три сата.

КОСАРА

Ја сам га чекала до два сата, још га није било.

(Узнемирено)

НАТА

Где ли је тај луњао?

КОСАРА

Остаде да се објасни... шта је имао да се објашњава...

НАТА

Не помињи ми јучерашњицу.

КОСАРА

Кажем само... Шта сте имали да долазите?

НАТА

Оно је неки дрипац. Како си могла да одеш с њим? Овако изгледа прилично...

КОСАРА

Прилично изгледа...

НАТА

Човек се превари. Отац остаде да се објасни. Нисам требала да га оставим. Шта уради ја!

СОБАРИЦА

(Уноси букет)

Цвеће.

НАТА

Букет...

(Чујџа карџу)

Од њега.

КОСАРА

(Брзо)

Од кога?

НАТА

(Чујџа)

“Фами Бло”.

КОСАРА

Ах, то је до овог... твог.

НАТА

Кога мог?

КОСАРА

(Појравља се)

Од кума Цајиног... од овога што долази.

НАТА

Зар то није од твог?

КОСАРА

Па није још мој.

НАТА

Али ће бити.

(Сивља букет)

Толико се интересује за тебе. "Па где је госпођица", а ја се мислим: не знаш ти наш малер.

КОСАРА

(Смеје се)

Још какав.

НАТА

Теби је смешно?

КОСАРА

Како да није смешно?

НАТА

Ти се нешто не интересујеш!? Не питаш за њега? Ниси га видела, зато...

КОСАРА

Зато!

НАТА

Кад га будеш видела... Много је... куд и како већи господин од Хаџи-Ђорђевића. Кума Цаја има право. Млад дипломата.

КОСАРА

Дипломата?

НАТА

Па да! Па рекла сам ти већ.

КОСАРА

Ах, јесте...

НАТА

Има већ два страна ордена. Њега узимају кад дођу овако странци... Да им показује знаменитости Београда. Зато што он зна... Етикецију. Он је кажу мајстор за церемонијал. Тај ће направити каријеру.

КОСАРА

Ја сам мислила да он води политику.

НАТА

Па још је млад. Доцније може да постане посланик на страни... Прича ми: како је нека наша дама, на неком банкету где су били и министри... гризла неољуштену јабуку. Која ли је та сељанка. Скандализирали се. Све се бојим да нас отац не обрүка за време ручка. Он пази на ситнице...

КОСАРА

Ух већ нема... Толико је он фини.

НАТА

Ти немаш појма. Толико је оговарао наше жене... Ја сам га очарала.

КОСАРА

То је нека будала.

НАТА

(Згранућо)

Ко је будала?

КОСАРА

Тај твој. Што је жена гризла јабуку...

НАТА

Јеси ли ти полудела?...

КОСАРА

Нећу га. Да ја не смем да једем јабуке...

НАТА

(Ван себе)

Земљо, отвори се да ме нестане. И овоме нађе ману, а још га није видела. Кума Цајо где си да чујеш... Шта ја родих...

КОСАРА

Шта се одмах дереш?

НАТА

Дерем се... Нећеш ти више самном тако. Ја одсад решавам. Двадесет и шест ти је година. Хоћеш да останеш уседелица? Свршено је. Облачи се! Пази на понашање пред њим... Иначе ћу те треснути пред њим, па пукло куд пукло.

КОСАРА

(Тресне вратицама и оде)

НАТА

Не трескај вратима, мука те треснула. За пола сата да си готова.

КОСАРА

(Иза вратица)

Кад стигнем.

НАТА

Пожури.

(Оде)

КОСАРА

(Провири. Зове њихо)

Анка... Анка.

СОБАРИЦА

Молим.

КОСАРА

Кад се вратио тата ноћас?

СОБАРИЦА

Госпођице, не смем пред госпођом... Он уопште није ни долазио. Кревет је недирнут.

КОСАРА

Шта кажете? Шта то значи?

СОБАРИЦА

Немојте да кажете госпођи. Можда се негде... проводи.

КОСАРА

(Мисли)

Није дошао кући?...

СОБАРИЦА

Доћи ће. Госпођице... Шта урадисте синоћ?

КОСАРА

Шта се то вас тиче?

СОБАРИЦА

Јаој, што сам се ја смејала за оно јуче. Вама се баш допао онај... И мени се допао право да вам кажем. Овај што га чекате... Не допада ми се... Није мој тип.

КОСАРА

Није ни мој.

СОБАРИЦА

Видим да сте тужни. Онај вам се допао. Ако вас хоће, удајте се.

КОСАРА

Неће ме!

СОБАРИЦА

А што? Нисте му се ваљда допали. Неки паметан човек.

КОСАРА

Шта?

СОБАРИЦА

Кажем... Висте више за ове овакве... за лудирање...

КОСАРА

Ја за лудирање?

СОБАРИЦА

Нисам хтела то да кажем... Хтела сам да кажем, нисте за паметног човека.

КОСАРА

Марш напоље!

СОБАРИЦА

Хтела сам да кажем... нисте онако... нормални...

КОСАРА

Напоље. Она сме о мени тако да говори...

СОБАРИЦА

Ја увек право говорим. Што је истина, истина.

(Оде)

КОСАРА

(Сама, њед огледалом. Певуши њесму из друџоџ чина)

Сџоља, са улице чује се њесма из друџоџ чина.

Косара нервозна.

НАТА

(Улази)

Шта је забога?

КОСАРА

(Раздере се)

Нема тате. Није уопште долазио кући.

НАТА

Како?

КОСАРА

Анка каже: кревет му је недирнут.

НАТА

Да није негде отпутовао?

КОСАРА

Да се није побио?

НАТА

С киме?

КОСАРА

Са Тозом!

НАТА

Откуд ти то паде на памет?

КОСАРА

Да га није премлатио?

НАТА

Ко?

КОСАРА

Тоза! Он је јачи од тате. Да их нису отерали у затвор? Он никад није остао целу ноћ. Није се ни јављао...

НАТА

Куку мени...

(Виче)

Анка... Анка...

КОСАРА

(Плачно, нервозно, више да изазове скандал)

Где је тата?...

НАТА

Ти слудиш на нешто...

СОБАРИЦА

(Улази)

Молим.

НАТА

Јесте ли сигурни да господин није долазио кући?

СОБАРИЦА

Сигурна сам.

(Гледа Косару)

НАТА

Није се ни јављао?

СОБАРИЦА

Није!

НАТА

То је! Премлатили су га они зликовци у оној пустињи.

СОБАРИЦА

Па донели би га мртвог...

НАТА

Да не избије на јавност... Па у новинама. "Отац брани част своје ћерке". Што га пустих да остане...

КОСАРА

(Смишљено)

Најбоље је да одемо у Бели поток.

НАТА

Опет у тај поток?

КОСАРА

Да сазнамо.

НАТА

Ти си свему крива. Допао јој се... Тоза. Вози у Бели поток.

КОСАРА

И теби се допао. Ти си рекла да га заведем.

НАТА

Њега?

КОСАРА

Њега!

НАТА

То је ова крива.

(Показује на Анку)

СОБАРИЦА

Нисам ја! Ви сте рекли: "Леп, млад".

НАТА

Идите. Све ћу ја то да рашчистим. Још данас. Говори са мном као да сам јој стрина рођена... Има ли тај твој тип... тај Тоза, телефон?...

КОСАРА

Ја сам већ неколико пута телефонирала... Телефон је у канцеларији... Нико се не јавља. А пруга је подаље...

НАТА

Како ти то све добро знаш?

КОСАРА

Па знам.

НАТА

(Сумњиво)

Тражила су тату? Да не тражиш ти другог... "Тату"?

КОСАРА

Мислиш Тозу? Буди Бог с нама.

(Крстѝ се)

Шта ти пада на памет.

НАТА

Не би ме изненадило... Жан Габен.

КОСАРА

Јесте. Само је ово српски. Дрзак тип. То је од оних: "Скини ми ципеле, донеси ми папуче". Ноге пере сам...

НАТА

Откуд ти то знаш?

КОСАРА

Па рекао ми је... Свађали смо се. Ја сам му читала!...

НАТА

Види се. Неки дрипац...

КОСАРА

Ради човек... Инжењер!...

НАТА

Да је неки инжењер имао би палату.

КОСАРА

Има у Пожаревцу... Дрзак, дрзак тип. Истерао ме напоследку. Не да ми да чекам ауто! А ја заинат седнем... и скувам себи једну кафу.

НАТА

Кафу?

КОСАРА

Пила ми се кафа. Очајан тип. Не би ја њега...

НАТА

Доста! Не спомињи ту нашу бруку...

КОСАРА

Морам му се осветити...

НАТА

Остави га на миру. Шта си напала на њега.

КОСАРА

А што он мене истера? Мени се то још никад није десило.

НАТА

Ђути! Јевтино си прошла.

КОСАРА

Јевтино...

НАТА

Од таквог типа све можеш да очекујеш.

КОСАРА

(Плачно)

И да ме убије. Где је тај тата?

НАТА

Не знам.

КОСАРА

Па јеси рекла малопре да може у новинама да изиђе... Треба то спречити.

НАТА

Па то је само претпоставка. Човек долази на ручак. Ти још ниси готова. Њега нема. Па то је да полудиш.

КОСАРА

(Плаче)

Где је тата?

НАТА

Дете, теби је предглаву... Шта си окупила: Тата!

КОСАРА

Волим га...

НАТА

Кога?

КОСАРА

Тату! Теби то није ништа што га нема?

НАТА

Само док ми дође... Човек долази на ручак...

КОСАРА

Море, бестрага му глава. Откажи му...

НАТА

Да му откажем? Онда пропаде ствар. Јулка ће га зграбити.

СОБАРИЦА

(Улази)

Госпођо, један сељак...

КОСАРА

(Појури)

Сељак? То је чика Милован.

НАТА

Који чика Милован? Какав сељак?

КОСАРА

Тозин, чика Милован...

НАТА

Не може овамо...

ЧИКА МИЛОВАН

(Улази)

Овде је теже ући него у Министарство.

КОСАРА

(Радосно)

Чика Миловане!

НАТА

Где је мој муж?

МИЛОВАН

А откуд ћу ја то знати. Помози Бог, госпоја...

КОСАРА

Шта се десило?

МИЛОВАН

(Косари)

Десило се!

КОСАРА

Да се нису потукли?

МИЛОВАН

Камо да су се потукли. Разишли би се после ка људи...

НАТА

Шта су радили?

МИЛОВАН

Напили се.

КОСАРА

(Срећна)

Шта?

(Смеје се)

Мама, напили се!...

НАТА

Напили се?

МИЛОВАН

Седељка до зоре. И ја с њима. У друштву...

НАТА

Господе Боже, ти га пошаљеш за једно, а он друго...

КОСАРА

А зашто су се напили?

МИЛОВАН

Зато, што су истресли једно десет флаша.

НАТА

Ужас! Са Тозом пијан до зоре.

КОСАРА

Где су сад?

МИЛОВАН

То ја вас питам? Одоше пред зору у Београд и као да у земљу пропадоше.

НАТА

И-ју!... У Београд! Бруке!

МИЛОВАН

Зато сам дошао. Ко велим, одвео га господин Јаблан код вас на ручак.

НАТА

Код мене на ручак? Нека се он окане моје куће и мог мужа.

МИЛОВАН

А ја исто велим: да се оканете мога господина.

НАТА

Ми да се оканемо?

МИЛОВАН

Хоћете да га спетљате да се ожени. Твоја ћерка му је запала за око. Хоће да се зацрни.

НАТА

“Коко”.

КОСАРА

Лаже!

МИЛОВАН

А што те спомиње у песму?

КОСАРА

Спомиње ме?... Баш ме брига. Ја њега не спомињем.

МИЛОВАН

Ђавоље си ти женско. Да те ја нисам најурио кући, остала би ти још до зоре.

КОСАРА

Није истина.

НАТА

Остала би?

КОСАРА

Ја?

МИЛОВАН

Ти! Ти! Навезла си твојој мајци како ти сиротица... умало што ниси страдала... а она... разбија чаше...

НАТА

Разбија чаше? Шта то говорите?

МИЛОВАН

Па то што си чула!

КОСАРА

Случајно!

МИЛОВАН

Ја, случајно. Уз музику...

КОСАРА

Он је певао... а чаша паде.

НАТА

Куку мени, да се ниси заљубила?

КОСАРА

Што куку теби? Куку мени.

МИЛОВАН

Јес славе ми. Све ми се чини да ће се мој господин Тоза зацрнити.

НАТА

Молим вас оставите нас на миру.

(Косари)

Сад ћеш ти да видиш.

МИЛОВАН

Ништа ти госпоја не вреди ко ни мени. Ђавоље су то ствари.

НАТА

(Миловану)

Немојте ми стојати на тепих.

МИЛОВАН

Чисти су ми опанци... Идем ја да их тражим. Немој госпоја да се секираш. Ја се поједе жив од синоћ. Онај твој муж добар неки човек, али... несрећник. Бринем се за њих где су... Ајд збогом. Довиђења!

(Оде)

НАТА

(Косари)

Јаој фамилијо. Је ли ти? Зар ја од моје куће правим Версаљ, а ти: Тоза?

КОСАРА

Па шта ти је? Какав Тоза?

НАТА

Џукело са Чубуре. Марш у собу. Облачи се. Моли Бога што човек долази. После ћемо се обрачунати ја и ти. За пет минута да си готова.

КОСАРА

(Побеѓне)

Сад ћу...

БАБА

(Са шеширом и зембиљом)

Нато...

НАТА

(Очајна)

Шта је ово данас?

БАБА

Бринем се. Где је Косара?

НАТА

Како то идете улицом?

БАБА

Опет не ваља? Па ево, метла сам шешир. Сад сам госпоја! Да вас не брукам. Хоћу да вам угодим.

НАТА

Шта да ми угодите? Скините тај шешир, не ваља.

БАБА

Ти си ми га купила. И ја кажем да не ваља.

(Скида шешир)

У фуруну ћу да га изгорим. Луда сам ја што долазим. Бринем се. Синоћ направисте ларму: Нема Косаре. Шта је било?

НАТА

Било је. Ђерка се вратила. Сад је ваш син тамо.

БАБА

Где тамо?

НАТА

Са Тозом! Није дошао целу ноћ кући.

БАБА

Хоће да се врати. Побего човек... Не бежи се од масних колача. Од муке... Вратиће се.

НАТА

Имам госте.

БАБА

(Дрекне)

Море, убио ти Бог те твоје госте.

НАТА

Полудећу.

БАБА

(Кући сивари)

Полудела си ти одавно...

Звоно.

НАТА

Брзо. Идите у кујну док оде...

БАБА

Као да долази митрополит...

(Гунђа)

Роспија.

(Оде)

СОБАРИЦА

(Улази)

Једно писмо за госпођицу Коко.

НАТА

Писмо? Од кога?

(Зове)

Коко... Коко... Писмо...

КОСАРА

За мене?

(Брзо оивара, извади цвечи, прочића наслов и хоће да сакрије)

НАТА

Од кога је? Дај овамо.

(Узме, чиића)

"Моје Теле". Шта?

(Чиића)

"Тоза".

КОСАРА

(Кобајаџи љуџи)

Мангуп један... Ја: “Теле”?

НАТА

Моја ћерка: “Теле”.

КОСАРА

Иди, молим те.

НАТА

(Чиџи)

Има још. “Поздрав из веселог друштва. Тата”; Весело друштво. Њему је весело...

КОСАРА

Живи су!

НАТА

Поцркали обојица. Пресело им све.

(Косари)

Шта значи тај цвет и теле?

КОСАРА

(Хоће да љобегне)

Заљубљен је!

НАТА

Па зар: “Теле”?

КОСАРА

Шта ја знам.

(Хоће да љобегне)

НАТА

Овамо то писмо!! И цвет си узела? Да се закитиш?

(Луџи је)

КОСАРА

(Плане)

Па шта ти је?

МИЛОВАН

(Враћа се)

Госпоја... најбоље је да ја овде чекам господина Тозу. Најсигурније је.

НАТА

Ама, човече, окани се ти мене.

МИЛОВАН

Они ће сигурно доћи овамо...

НАТА

Излазите одавде...

МИЛОВАН

Госпоја, немој ти на мене да сикћеш! Нисам ја твој муж. Ја те лепо питам...

НАТА

Немате ви мене шта да питате.

БАБА

(Улази)

Миловане...

МИЛОВАН

Баба Станијо...

БАБА

Видо те кроз прозор. Шта ћеш ти овде? Нато... Па ово је Живанин човек. Ми смо неки род по Живани... Је л' жива Станојка?

МИЛОВАН

Жива је! Ама бога ти баба Станија, овде ти живиш?

Звоно сйоља.

КОСАРА

(Звири)

НАТА

Идите одавде. Долази човек...

БАБА

Оди у кујну на кафу... Она је нервозна има неки гости...

МИЛОВАН

(Крстѝ се, излазећи)

Нисам знао да ми је ово фамилија. Додуше, далека... Хвала Богу.

БАБА

Оди. Е, баш гледам ја, познат си ми...

Милован и Баба оду.

НАТА

Кућо моја, шта се направи од тебе. Сељачка механа.

КОСАРА

(Прећрчи, иде лево)

НАТА

Куда ћеш?

КОСАРА

Са изаберем ципеле.

НАТА

Не може тамо. Натраг. Звонило је.

КОСАРА

Ако је. За час ћу.

(Уће на улаз за кујну)

СОБАРИЦА

(Улази, срећна)
 Госпођо, долазе...
(Оде)

НАТА

И-ју!... Коко.. долази дипломата.
Сиоља ларма.
Улазе Јаблан и Свејозар, за њима хармоникаш.

СВЕТОЗАР

(Накриви шешир на око)
 Добар дан, госпа Нато.

ЈАБЛАН

(Иза њега, носи флашу у руци)
 Нато... Жено, је л готов ручак?

НАТА

(Ухвати се за главу)
 Тешко мени...

ЈАБЛАН

(Свејозару)
 Не мичи се од мене.

СВЕТОЗАР

(Гура га напред)
 Шта смо рекли?

ЈАБЛАН

(Исјрси се)
 Јесам ли ја овде домаћин или кој сам ђаво? Јеси чуо?

НАТА

(Јако)
 Пропалицо...

СВЕТОЗАР

Е, па немојте тако мужу...

ЈАБЛАН

(Јако)

“Куш” кад ја говорим.

НАТА

(Ухвати се за срце и клоне)

Моје срце.

ЈАБЛАН

Јеси чуо како ја. Мир и тишина. Умуче.

СВЕТОЗАР

(Брзо њриђе Најии)

Воде, воде...

(Трчи за воду)

ЈАБЛАН

Неће она воду... дај јој виски.

СВЕТОЗАР

(Доноси чашу)

Госпа Нато, повратите се.

НАТА

(Изнемогла)

Тозо, истозио се мртав... Идите ми с очију. То је ваше дело.

СВЕТОЗАР

Ништа не брините. Узмите мало воде.

НАТА

Водио мечке... Пропали смо. Све оде...

ЛАЛЕ

(Улази)

Где сте бре? Залутао сам се... Тетка нато, љубим руке...

СВЕТОЗАР

Овај ваш муж Јаблан претера. Откуд то има смисла рећи жени: "Куш"! Балканац! Нема му лека.

ЛАЛЕ

Па шта је то тако страшно?

ЈАБЛАН

Ја се извињавам.

(Приђе, хоће да јој пољуби руку)

Ескизе, моа мадам...

НАТА

Бежи до мене.

ЛАЛЕ

Ви то тетка Нато много узимате к срцу. Тако моја Емилија...

ЈАБЛАН

(Лалейу)

Бежи бре одатле... Нато је л ти боље?

НАТА

(Зове изнемоћлим гласом)

Анка...

ЛАЛЕ

(Найиу)

Је л вам боље тетка Нато?

НАТА

Шта хоћеш? Шта тражиш овде?

ЈАБЛАН

Наш Лале. Нашли смо га успут. Позвао сам га на ручак.

ЛАЛЕ

А ја рекох: добро је, иначе ништа нисмо кували. Мајка пере велики веш.

СВЕТОЗАР

(Смеје се)

Фамилија.

НАТА

(Трагично)

Моја је кућа пропала.

ЛАЛЕ

(Седне за њосџављен сџо)

Све накићено са цвећем... Гала ручак. Као на свадбу.

НАТА

(Свеџозару)

Ви у мојој кући...

СВЕТОЗАР

Па и ви сте били у мојој кући. Враћам вам посету.

ЈАБЛАН

Зашто мадам Нато? Целу ноћ сам га ватао за зета. Мој тип!...

НАТА

(Хваџа се за срце)

Ах, Боже мој. Ко ми набаца на кућу нешто.

СВЕТОЗАР

(Јаблану)

Само напред.

ЛАЛЕ

Емилија ме упропасти...

НАТА

Ах, Боже... Ко ми набаци на кућу нешто...

СВЕТОЗАР

Узмите мало воде?

ЈАБЛАН

(Загрли Свејозара)

Обожавам те бре...

(Наново се исјрси)

Нато је л готов ручак?

(Свејозару)

Не мичи се од мене. Јеси ли видео како ја? Осећам се млад,

Као некад.

НАТА

Ја идем од куће. Заједно с мојом ћерком... Коко...

ЈАБЛАН

Куда ћеш?

СВЕТОЗАР

Немојте госпођо. Останите на ручак. Оставите нам бар ћерку.

НАТА

(Виче)

Анка... Анка...

(Не зна ишја ће)

Споља звоно.

НАТА

Шта ћу сад?...

СОБАРИЦА

(Улази)

Молим, госпођо...

НАТА

(Немоћно)

Анка... очи ти испале што их пусти.

СОБАРИЦА

Зашто госпођо?

НАТА

Брзо... Уведите господина... Проведите га у жути салон. Ја га чекам. Спасавајте ствар.

ЛАЛЕ

(Слази собарицу)

Срце батино.

ЧИКА МИЛОВАН

(Улази)

Господине... Дошли сте. Кажем ја.

НАТА

Ах, Боже!

СОБАРИЦА

У жути салон? Не брините, неће да их види...

СВЕТОЗАР

Чика Миловане, данас сам весео! Откуд ти овде?

ЈАБЛАН

Откуд ти бре?

МИЛОВАН

Тражио сам вас свуда и пронађо вас. Здраво фамилијо... Јес, славе ми, баба Станија и ја пронађосмо да смо род по Живани.

НАТА

(Унезверено Собарици)

Овамо у жути салон...

(Оде)

ЈАБЛАН

Не брини ништа Нато, све ће лепо да се сврши.

СОБАРИЦА

Изгледа.
(Оде)

МИЛОВАН

Па Живана је род са Мићиним братом. А моја жена и брат Мићин то су род по оцу... Ми онда дођемо... пријатељи.

ЈАБЛАН

Јеси брате, род си ми! У то не сумњам. Моја мајка води тачан списак.

(Сииа ииће)

Нек си ми здраво.

(Пије)

Ако овако почне да се шири фамилија, напићу се...

СВЕТОЗАР

Чика Миловане, одмах ћу ја само да свршим овде неки посао.

МИЛОВАН

Господине, видим ја шта ће бити. Попео ти се ђаво на леђа па ти не да мира. Ене је она твоја цафтара у кујни са бабом. Умудрила се као преподобна Параскева. Кад је чула да си дошао, потрчи, па ђа лево, ђа десно.

СВЕТОЗАР

Као коњ пред трку.

МИЛОВАН

Баба јој прича! Држи предавање! Кад је она била девојка. Добро вели баба Станија. Саветује је. Али друго је време било онда...

СВЕТОЗАР

Исто као и сада. Било и биће. Косара остаје Косара за сва времена.

МИЛОВАН

Не видиш ти да ће “Косара” данас добити и “право гласа” ка људи?

ЈАБЛАН

Моја Наталија ступа одмах у опозицију.

СВЕТОЗАР

(Смеје се)

А Косару ћемо за председницу.

МИЛОВАН

О весела земљо, где ће и Косаре да воде политику. Дао би ја њима: “Право гласа”.

ЛАЛЕ

А што је моја Емилија имала глас. Певала је...

СВЕТОЗАР

(Смеје се)

Је ли?

ЈАБЛАН

Која ти је та бре Емилија?

ЛАЛЕ

Моја духовна пријатељица, која ме је напустила... Патим, патим...

ЈАБЛАН

(Сића)

Де, утеши се!

ЛАЛЕ

(Узима)

Пијем да заборавим.

СВЕТОЗАР

Не дај се Лале. Има још Емилија на свету.

СОБАРИЦА

(Улази)

Овамо господине...

ЛАЛЕ

(Собарици)

Са овом бих могао да се осветим Емилији...

ДИПЛОМАТА

(Улази, допиреује косу)

ЈАБЛАН

Европејац! Откуд ти бре?

ДИПЛОМАТА

Месје “Бло” бонжур.

ЈАБЛАН

Коман сава? Па јесте, ти си позван на ручак.

СОБАРИЦА

(Улази)

Господине, госпођа вас чека у жутом салону.

ЈАБЛАН

Остави га. Шта ће тамо. Он ће с нама овде. Ходи овамо.

СОБАРИЦА

Молим.

(Оде)

ЈАБЛАН

(Светозару)

Ово је онај... за “вилу”. Знаш већ...

СВЕТОЗАР

Мило ми је.

(Рукују се)

ЈАБЛАН

(Дипломати)

И господин је за исту ствар.

(Показује на Светозара)

ДИПЛОМАТА

Је л те? Интересантно...

ЈАБЛАН

А ово су Милован и Лале, један је од моје фамилије а један од моје жене.

ЛАЛЕ

Сад може ручак. Гладан сам...

ДИПЛОМАТА

Ах, тако... рођаци...

МИЛОВАН

Је л вам и овај нешто род?

ДИПЛОМАТА

Не! Не!

ЈАБЛАН

Није! Он је из виши кругови. Вуле ву једну љуту? Коктели нам нестали. Сад пијемо ракију.

ДИПЛОМАТА

Мерси... Може.

СВЕТОЗАР

(Јаблану)

А цигарете?

ЈАБЛАН

Цигарете! Леки страјт, енглеске, не знам где су...

ДИПЛОМАТА

(Вади њабакеру)

Изволите.

СВЕТОЗАР

(Гледа њабакеру)

Табакера од злата?

ДИПЛОМАТА

Да! Поклон!

СВЕТОЗАР

Леп поклон!

ДИПЛОМАТА

То ми је поклонила једна Американка.

ЈАБЛАН

Сиротица. Зашто ти даде?

ДИПЛОМАТА

Тако...

(Смеје се)

За одлично учење и примерно владање... Требао је да буде брак са овом Американком... али десило се... Једна друга се умешала и тако...

ЈАБЛАН

Она оде а табакера остаде?

ДИПЛОМАТА

О, имам ја много драгоцених поклона од жена. А како вам се допада овај прстен?

ЈАБЛАН

(Гледа)

Сав си нашмукиран.

ЛАЛЕ

Је л се овамо иде у кујну?

(Оде)

СОБАРИЦА

(Улази)

Господин Тозо...

(Даје му цедуљицу)

СВЕТОЗАР

(Чиња, смешка се, највише истіо)

Ево...

СОБАРИЦА

(Оћрчи)

НАТА

(Провири, заћим се ћовуче ућлашено)

ЈАБЛАН

Тозо, јеси ли видео како га жене обожавају? Ја и ти ништа.

(Сиња ракију)

Узми још једну.

СВЕТОЗАР

(Дићломаћи)

А како Београћанке?

ДИПЛОМАТА

Ах, немојте, оне немају шлифа. Са којом почнем само мало да се занимам, одмах мисле на брак. Одмах навале бабе и стрине да преговарају. Скандал!

ЈАБЛАН

Не дај се ти.

ДИПЛОМАТА

Ах, мени не може да се подвали. Знате кад човек живи дуже у иностранству, па кад се нађе у таквој средини изгледа просто смешно. Невероватно. Шта сам приметіо... у Београду нема-те где да изађете ноћу. Имате свега два бара, онако боља.

ЈАБЛАН

Јесте. Оскудица је у баровима.

ДИПЛОМАТА

Ја имам колосалних идеја... На пример ова: направити један бар, али онако светски...

ЈАБЛАН

Де молим те. Могао би да ти дам паре да отвориш.

ДИПЛОМАТА

Не могу ваљда ја да отварам барове, али идеју могу да дам. На пример: Огледала доле, огледала горе. Где се игра. У ћошковима мале ложе са дискретном светлошћу. Само свеће. Мали абажури.

ЈАБЛАН

Ух, ух, дивота! Све у мраку!

ДИПЛОМАТА

Један црначки џаз...

ЈАБЛАН

Где да нађемо црнци?

ДИПЛОМАТА

То је лако. Довести из Париза. Подићи цене да не може свака бараба да уђе.

ЈАБЛАН

С једне стране Црнци, а с друге стране роштиљ.

ДИПЛОМАТА

Ето то је оно: роштиљ. То упропашћује ресторане у Београду.

ЈАБЛАН

Море како упропашћује? Кажу хвала Богу да имамо шта да метнемо на роштиљ. То ћемо ја и Тоза да отворимо. Милована ћемо на врата да позива народ, а тебе ћемо уз роштиљ.

ДИПЛОМАТА

(Светозару)

Воала. Балкан... Роштиљ...

СВЕТОЗАР

Непоправиво...

МИЛОВАН

(Гледа у Дипломату)

Упрего бих ја њега мало да оре – излечио би се зачас...

ДИПЛОМАТА

Ех, шта ћемо. Нисмо сви за орање.

ЈАБЛАН

Сваки има свој посао!

(Смеје се. Дипломату)

Ти си бре створен да уживаш. Тако ти је Бог одредио. Да се забављаш.

ДИПЛОМАТА

Ја сам врло духовит у друштву. Што сам синоћ направио... Ја волим да се шалим...

ЈАБЛАН

Јеси! Признајем!

СВЕТОЗАР

(Смеје се)

Пун је идеја...

ДИПЛОМАТА

Ах...*(Сејти се)*

Што сам пре неки дан направио...

(Смеје се)

један виц.

ЈАБЛАН

Кажи и нама да се смејемо.

ДИПЛОМАТА

Диван виц.
(Смеје се)

ЈАБЛАН

Де, де, молим те...

ДИПЛОМАТА

(Смеје се)
Ах, то је било дивно...

ЈАБЛАН

Шта си радио? Кажи!

ДИПЛОМАТА

Пустио сам у кафани мало кијаћег прашка...
(Смеје се)

А газда пустио вентилатор... Па кад се рашири кијање. Кад поче свет да кија. То је била лудница.

ЈАБЛАН

(Гледа Свейозара)
Духовит човек. Одакле ти бре та идеја?

ДИПЛОМАТА

Знам ја то одавно.

ЈАБЛАН

Могао би да пустиш мало у неки салон на коктел парти.

ДИПЛОМАТА

Пустио сам већ...
(Смеје се)

СВЕТОЗАР

Ах, то је добро. Никад се не бих сетио.

ДИПЛОМАТА

Таман је једна дама села за клавир и почела да пева. А ја само мало – на шибицу!... врц. Кад поче да кија... па сви редом... Смејали су се као луди кад су чули да сам ја...

ЈАБЛАН

(Смеје се)

Искидали су се од смеха?

ДИПЛОМАТА

Јесте! Само неки кретени су се наљутили... Молим вас, па то је шала! Шала је шала!

СВЕТОЗАР

(Смеје се)

Дивна шала!...

ДИПЛОМАТА

Колосална. Ја што уем да измислим...

ЈАБЛАН

Немаш мало од тог прашка за госпа Нату?

ДИПЛОМАТА

Потрошио сам.

СВЕТОЗАР

(Смеје се до суза)

Потрошио је...

ДИПЛОМАТА

(Светозару)

Је л те, да је смешно?

СВЕТОЗАР

Како да није. Насмејао сам се као никад.

ЈАБЛАН

(Светозару)
Диван човек.

МИЛОВАН

(Дипломаџи)
Чујеш ти... има и сврбећи прашак.

ДИПЛОМАТА

Знам!

МИЛОВАН

Ех, па ти лепо други пут пусти мало тим госпојама. Има да се чешу цео дан.

ДИПЛОМАТА

Хоћу.

СВЕТОЗАР

(Смеје се до суза)
Хоће.

ЈАБЛАН

Да умреш од смеха... Тозо, док је оваквих не бој се...

ДИПЛОМАТА

Имам ја још оваквих вицева... разних...

ЈАБЛАН

(Смеје се)
Још од оваквих...

СВЕТОЗАР

(Смеје се)
Још? Не могу више... и овај ми је доста.

ДИПЛОМАТА

(Задовољно)
Зар нисам духовит?

СВЕТОЗАР

Мани...

НАТА

(Улази)

Мсје... Молим вас, ходите овамо...

ЈАБЛАН

Где си Нато да чујеш за кијаћи прашак... да се искидаш од смеја.

НАТА

(Узбуђена)

Месје...

ДИПЛОМАТА

(Приђе, љуби јој руку)

Мадам... Сад сам баш причао нешто духовито, смејали су се.

НАТА

Месје... ја ћу вам после објаснити... Мој муж је пијан... То није увек тако... Изненада су ови људи однекуд дошли.

ДИПЛОМАТА

Ах, ја се свуда сналазим. Ја сам демократа. Цигани, Цигани, сељаци, сељаци.

НАТА

Али ја ћу вам објаснити...

ЈАБЛАН

Оди бре овамо. Да се смејемо. Нато, пусти га.

НАТА

Остави човека на миру. Терај шегу са твојим Тозом.

ЈАБЛАН

Није духовит као тај твој.

ДИПЛОМАТА

(Јаблану)

Је л те да је добар виц?

НАТА

(Јаблану)

Јадно моје дете. Где живи! Ти си њен злотвор: “Коко”, “Коко”, идемо у ресторан на ручак!

ЈАБЛАН

Нато, идемо код Гурмана на ручак.

ДИПЛОМАТА

Мадам... остаћемо овде. Мени не смета.

СВЕТОЗАР

Госпођа Нато, ви сте врло нељубазни према гостима.

МИЛОВАН

(Најии)

Пријо, ништа ти не вреди. Против јаче силе не можеш ништа.

НАТА

Пријо?!?...

ЈАБЛАН

Живанин род. Дођеш му прија...

НАТА

“Бло”, платићеш ми за све.

ЈАБЛАН

Не можеш ми ништа, ја сам под Тозиним протекторатом.

НАТА

(Дипломајџи)

Ово је скандал... Ву компрене... Ја ту нисам крива. Моја ћерка такође.

ДИПЛОМАТА

Мадмоазел “Коко” понајмање.

НАТА

Јадно моје дете, она се јако секира... али шта ћу

КОСАРА

(Улази промењена, скромна хаљина, лејо очешљана, на њој је кецеља. Носи кафу на њослужавнику)

БАБА

(Улази за Косаром)

Ништа се не бој...

НАТА

(Згранујџи)

Шта је то?

КОСАРА

Кафа.

(Гледа Свeјџозара, њриђе му)

СВЕТОЗАР

(Смеши се задовољно)

ЈАБЛАН

Косара... Ово је моја ћерка...

МИЛОВАН

(Најџи)

Рекох ти ја...

ДИПЛОМАТА

Мадмоазел “Коко”? Немогуће...

НАТА

“Бло”, ходи овамо.

ЈАБЛАН

Немој више да ме блокираш. Моје име је: Јаблан!

(Светозару)

Је л тако?

СВЕТОЗАР

Тако је!

НАТА

(Дипломати)

Са овим људима ми немамо никакве везе.

ЈАБЛАН

Имаћеш, ако досад ниси имала. А ови Европејци ћу, све да их најурим из куће.

ДИПЛОМАТА

Како? Мене?

ЈАБЛАН

И тебе.

НАТА

Не слушајте га, месје...

ДИПЛОМАТА

(Љуји)

Молим, молим.

ЈАБЛАН

Нема шта да молиш. Хајд...

СВЕТОЗАР

Господине Јаблане, стишајте се. Нема смисла.

ЈАБЛАН

Море остави, не знаш ти који сам ја.

ДИПЛОМАТА

Тако ми и треба. Кад хоћу са простацима... Воала Балкан.
(Оде)

НАТА

(Очајно)

Тозо, проклет дан кад уђе у моју кућу.

СВЕТОЗАР

Судбина!

ЈАБЛАН

Срећан дан!

СВЕТОЗАР

Дошао сам у прави час. Као кола за спасавање.

НАТА

Кога ви да спасавате? Мене.

СВЕТОЗАР

Вас не! Ви спадате у прошлост.

ЈАБЛАН

У музеј.

НАТА

Шта тражите ви овде?

ЈАБЛАН

Шта је тражио, то је нашао!

СВЕТОЗАР

Гђа Нато, молим за руку ваше кћерке.

МИЛОВАН

Е, на здравље.

НАТА

Шта? Никад! То вам неће поћи за руком.

КОСАРА

*(Носи на њослужавнику кафу. У обичној шареној хаљиници.
Носи цвеш у коси)*

БАБА

Хајде, послужи госте.

НАТА

“Коко”, шта је ово?

ЈАБЛАН

Косо, сине татин.

КОСАРА

(Служи кафу)

Шта ти је мама?

НАТА

Јеси ли полудела?

ЈАБЛАН

Није! Него је постала нормална!

БАБА

Нато, немој да је грдиш. Воли га.

КОСАРА

(Гледа Светозара)

Баш није.

НАТА

“Коко”, је л’ истина?

СВЕТОЗАР

Истина је!

КОСАРА

Није истина.

СВЕТОЗАР

(Са ауџоријешетом)

Косо, ходи овамо.

КОСАРА

Нећу.
(Приђе му)

СВЕТОЗАР

Ко је моје теле?

КОСАРА

Мангупе мој.

Заџрле се.

ЈАБЛАН

Готово! Честитамо.

Љубе се.

БАБА

Срце ће ми пући од радости.

МИЛОВАН

(Најви)
Пријо, нека је са срећом.

НАТА

Ја прија?

АНКА

Госпојце, честитам...
(Гледа Свејтозара, ња уздахне)
Мој укус!

Сви сјоје у џруји с једне сјране.

ЈАБЛАН

Нато, позивам те да се предаш. Од Европејци остала си ти сама, а гледај овде: цео Балкан.

НАТА

Жаме! Никад!

ЈАБЛАН

Не мораш. Остани за семе.

КОСАРА

Мама, волим га.

НАТА

(Сева очима)

Жан Габен! Шта ја родих? Исти отац. То је тај њен тип!

ЈАБЛАН

(Најти, показује Свејџозара)

Где је онај армоникаш? Нек објави весеље.

Хармоникаш свира коло. Вајџају се у коло.

НАТА

Шта се направи од мога Версаја.

КРАЈ

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41–2

БОБИЋ, Љубинка

Породица Бло : комедија у 3 чина / Љубинка Бобић. –
Београд : Музеј позоришне уметности Србије, 2003
(Петроварадин : Алфаграф). – 165 стр. : ауторова слика ;
15 ст. – (Библиотека Драмска баштина ; коло 10, књ. 5)

Тораж 300. – Стр. 7-10: Предговор / Олга Марковић.

ISBN 86-80629-17-0

- COBISS.SR-ID 109454604

Библиотека
ДРАМСКА БАШТИНА

ДЕСЕТО КОЛО

Књига 1

Андра Гавриловић
ДВОБОЈ

Књига 2

Велимир Ђорђевић
СВИ СМО ИЗМИРЕНИ

Књига 3

Милица Јаковљевић Мир-Јам
ТАМО ДАЛЕКО

Књига 4

Љубинка Бобић
ОТМЕНО ДРУШТВО

Књига 5

Љубинка Бобић
ПОРОДИЦА БЛО

9 788680 629179

